

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

5. ČÍSLO / XVIII. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 €

7. ÚNORA 2010

Z obsahu:

Pokroky i těžkosti na cestě ekumenismu

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
20. ledna 2010
- strana 2 -

Kněžství a celibát (2)

Briege McKenna OSC
- strana 4 -

Z dopisu hlavního představeného salesiánů Dona Boska

Pascuala Cháveze
Villanueva SDB
- strana 5 -

Svatý František

obrací heretiky (3)

Začátky misie v Chablais
- strana 6 -

Kněz podle Božího Srdce

Galerie svatých kněží -
Pater Ondřej Fey
(1806-1887)
- strana 8 -

K čemu jsme

vlastně na světě?

(Lidový katechismus)
- strana 10 -

Katedrála na Haiti „včera a dnes“

Jsme uprostřed Týdne modliteb za jednotu křesťanů, ekumenické iniciativy, která se postupně strukturovala po více než jedno století a která obrací každoročně pozornost k tématu viditelné jednoty mezi křesťany, která burcuje svědomí a podněcuje úsilí těch, kteří věří v Krista. A činí tak především vyzvou k modlitbě, k napodobování samotného Krista, který žádá od Otce pro své učedníky, *aby byli jedno, aby svět uvěřil* (Jan 17,21). Vytrvalá výzva k modlitbě za plné společenství mezi Pánovými následovníky ukazuje nejautentičtější a nehlubší orientaci celého ekumenického úsilí, protože jednotu je především Boží dar. Neboť jak říká II. vatikánský koncil: „Tento svatý záměr znovu usmířit všechny křesťany v jednotě jedné a jediné Kristovy církve přesahuje

Pokroky i těžkosti na cestě ekumenismu

lidské síly a schopnosti“ (UR 24). Proto kromě našeho úsilí rozvíjet bratrské vztahy a podporovat dialog o vyjasnění a vyřešení rozporů, které rozdělují církve a církevní společenství, je nutné vyzvat Pána v důvěře a svornosti.

„Vy jste toho svědky“

Téma pro letošní rok je z evangelia svatého Lukáše, z posledních slov Zmrtvýchvstalého k jeho učedníkům: *Vy jste toho svědky* (Lk 24,48). O návrh tématu požádala Papežská rada pro podporu jednoty křesťanů ve shodě s komisí *Víra a řád* Světové rady církví jednu ekumenickou skupinu ze Skotska. Před sto lety Světová konference pro řešení problémů vztahů k nekřesťanskému světu

zasedala v Edinburghu ve Skotsku od 13. do 24. června 1910. Jedním z diskutovaných problémů byla objektivní obtíž, jak mají předkládat věrohodně hlásání evangelia nekřesťanskému světu křesťané, kteří jsou mezi sebou rozdělení. Jestliže se křesťané světa, který nezná Krista, který se od něho vzdálil, nebo projevuje vůči evangelium lhostejnost, představují nesjednocení, dokonce často v postoji proti sobě, bude hlásání Krista jako jediného Spasitele světa a našeho pokojě věrohodné? Od té doby vztah mezi jednotou a misí představuje podstatnou dimenzi celé ekumenické aktivity a její výchozí bod. A to je zvláštní důvod, proč edinburská konference zůstává

jedním z trvalých bodů moderního ekumenismu. Katolická církev na II. vatikánském koncilu znovu důrazně upozornila na tuto perspektivu, když říká, že rozdělení mezi Kristovými učedníky nejen zřejmě odporuje Kristově vůli, ale také je pohoršením světu a poškozují svatou věc hlásání evangelia všemu stvoření (UR 1).

Tajemství Krista

V tomto teologickém a duchovním kontextu se nachází téma navržené k rozjímání a modlitbě: nezbytnost jednoho společného svědectví o Kristu. Krátký text navržený jako téma *Vy jste toho svědky* je třeba číst v kontextu s celou 24. kapitolou evangelia podle Lukáše. Připomeňme si krátce obsah této kapitoly. Nejdříve se ženy odeberou ke hrobu, vidí znamení Ježíšova zmrtvýchvstání a oznamují apoštolům a jiným učedníkům to, co viděly (v. 8). Pak se sám Zmrtvýchvstalý zjeví učedníkům během cesty do Emmauz, zjeví se Šimonu Petrovi a konečně „jedenácti a těm, kteří byli s nimi“ (v. 33). Otevírá mysl pro porozumění Písmu ohledně své vykupitelské smrti a svého zmrtvýchvstání a tvrdí, že „v jeho jménu bude hlásáno všem národům pokání a odpuštění hříchů“ (srov. v. 47). Zmrtvýchvstalý Pán příslibuje dar Ducha Svatého (srov. v. 49) učedníkům, kteří jsou spolu „shromáždění“ a kteří byli svědky jeho poslání, aby Ho společně dosvědčovali všem národům. Z takového příkazu „Toho všeho jste svědky“ (srov. Lk 24,28) – což je tématem tohoto Týdne modliteb za jednotu křesťanů – vyplývají pro nás dvě otázky. První: Co je to „toho všeho“? Jak můžeme být svědky „toho všeho“?

Jestliže to vidíme v kontextu oné kapitoly, „toto všechno“ chce říct především Kříž a zmrtvýchvstání: učedníci viděli Pánovo ukřižování, vidí Zmrtvých-

Pokračování na str. 12

Rok kněží, jedinečná duchovní iniciativa, první svého druhu v dějinách Církve, vstoupila již do své druhé poloviny. Ještě dříve, než bylo známo jeho vyhlášení, začaly vycházet na stránkách Světla na pokračování pod titulem *Pán Ježíš o svých kněžích* úryvky z knihy *Sacerdoti di Cristo*, sestavené ze zápisů, které více než 60letá mexická mystička Conchita Armida zaznamenala v letech 1927–1931 na základě mystických sdělení. V minulém čísle Světla jsme z nich četli poslední úryvek. Tato sdělení zapsovala na příkaz svého duchovního vůdce biskupa Luise Marii Martíneze. Conchita tehdy sama prožívala závěrečnou etapu svého života jako zralá dobrovolná oběť: přijala dobrovolně od Pána nesmírné duchovní utrpení, které obětovala právě za kněze. Jako je v dějinách Církve ojedinělou událostí Rok kněží, tak je zcela ojedinělý její příspěvek do oné mystické literatury, která byla označena za „světci prožívanou teologii“ vycházející z intuíce víry a mimořádného osvětlení

Ducha Svatého, jak napsal Jan Pavel II. ve svém listě *Novo millennio ineunte* (27).

Všechny spisy Conchity Armidy musely být podrobně prostudovány dříve, než ji Jan Pa-

Editorial

vel II. prohlásil 20. prosince 1999 za ctihodnou služebnici Boží. Vedení Církve tedy nemohly zůstat tyto poklady neznámé. Spisy mystičky takového formátu, ženy tak omilostněné, by jistě neměly odborné komise studovat jen proto, zda v nich není nějaký blud, ale především proto, aby zajistily, že se tyto poklady dostanou k těm, jimž jsou určeny, a přinesou užitek Církvi. Ten, kdo se na našich stránkách seznámil s obsahem těchto sdělení, bude možná překvapen, že zůstávají v Církvi stále tak málo využity, a to tím spíše, že právě taková příležitost, jakou je slavění Roku kněží, k tomu nabízí jedinečnou příležitost.

Conchita Cabrera de Armida, která tato sdělení přijímala od samotného Spasitele, ži-

la sama v dokonalém obětování svého života ve shodě s Pánovými důvěrnými sděleními. Mexičtí teologové té doby byli udiveni kritickými slovy, jaká na adresu svých kněží vyslovil sám Pán.

Uvažovali o tom, zda tato sdělení mají být vůbec zveřejněna. Je pochopitelné, že nelichotivá slo-

va na adresu kléru nikdy nebyla pro jeho příslušníky právě vítaná. Ale Pán v nich také jedinečným způsobem vyzvedl vznešenost kněžského stavu. Jestliže se před osmdesátí lety zdála teologům kritika kléru ve sděleních obsažená příliš přísná, co by asi museli říct, kdyby měli možnost předvídat nejen ony rozpory mezi ideálem kněžství a skutečností v životě mnoha duchovních, ale dokonce velká veřejná pohoršení, která postihla Církev v nejnovejší době. Bolestné stesky Spasitele je navíc třeba vidět ve světle onoho poslání, které Pán svěřil právě svým kněžím, od kterých právě svým kněžím, od kterých očekává, že budou prodloužením a přítomností jeho příchodu a přítomností ve světě nejen v mešní oběti, ale svatos-

Pokračování na str. 13

Zajed' na hlubinu

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Nechali všeho a šli za ním.

Tvé místo je dnes na břehu jezera uprostřed zástupu, který se tlačí na Pána. Oni všichni vyšli ze svých domovů, zanechali práce, starosti i zálib, aby *slyšeli slovo Boží*. Není to snad to nejmoudřejší, co můžeš udělat?

Pro tak četné posluchače potřebuje Ježíš kazatelnu. Rozhodl se pro jednu z rybářských lodí. Proč si vybral právě Šimonovu? Aby se tak přiblížil k tomu, kterého si vyvolil mezi všemi. Zatím jej žádá jen o zapůjčení jeho bárky. Pro každého, kdo mu vyjde vstříc v malých věcech, má však připravenou další, větší nabídku. Vzpomeň si na to, kdykoliv máš přinést docela nenápadnou oběť. Bud' připraven dát Ježíši k dispozici cokoli z toho, co jsi a co máš. Může to být klíčem k milosti, která má pro tebe rozhodující význam.

Zamysli se, jak podivuhodné cesty Pán volí, aby se sblížil s těmi, které si podle věčného úradku vyvolil. Celý ten zástup přišel z daleka za Ježíšem. Ale Pán sám přišel za Šimonem a jeho druhy. Blahoslavený rybář, který mu dnes poskytne velkodušně nejen loď, ale i svůj čas a všechnu pozornost. Přitom nemá tušení, že Ježíš k němu přišel, aby tak započal dlouhodobou přípravu na jeho budoucí poslání. Šimon dnes pozná, co to znamená *uvěřit Ježíšovu slovu*.

Kázání skončilo, zástup se rozchází, ale Ježíš se nemá k odchodu. Naopak, dává Šimonovi nečekaný pokyn: *Zajed' na hlubinu a spusťte síť k lovu*. Má to být snaha vynahrádit pohostinným rybářům ušlý zisk? Dlouhou praxí ověřená zkušenost Šimonovi napovídá, že to bude zbytečná práce. Ale *když se celou noc marně namáhali*, Ježíš s nimi ještě nebyl. Právě v tom se situace zásadně změnila. Pracovat s Ježíšem a *na Ježíšovo slovo* nikdy neznamena pokoušet se o nemožné. Šimon uposlechl, a v době nejméně vhodné k rybolovu *zahrnují tolik ryb, že se síť trhájí*. Pomož rybářům dopravit ke břehu ten zázračný náklad.

Ačkoliv by se měli ze svého úlovku upřímně radovat, místo radosti se jich zmocnil úžas a bázeň. Ten, který s takovou úctou a důvěrou uvěřil Ježíši a *na jeho slovo* spustil síť, jako první ze všech vyjadřuje své nejhlubší pocity. Celý ten obrovský a nečekaný zisk probouzí v Šimonovi ohromující vědomí, že si nejen nezaslouží být takto obdarován, ale necítí se hoden ani prodlévat ve společnosti

tohoto Mistra. *Běda mně, vždyť jsem člověk nečistých rtů, a krále, Pána jsem viděl vlastními očima! Pane, kdo jsi ty a kdo jsem já? Tak jak je ucákaný a ušpiněný od ryb, padá Šimon Ježíši k nohám, aby mu vzdal božskou poctu: „Odejdi ode mne, neboť jsem člověk hříšný.“*

Ulož si tu scénu hluboko do srdce, abys nikdy nezapomínal myslet především upřímně na svou ubohost a hříšnost, kdykoliv se přibližuješ k božskému Mistru. To, že tu stojí před tebou Nejvyšší a Nejsvětější jako pouhý člověk, je hodno mnohem většího úžasu, než pohled na lodi, které se potápějí pod nákladem ryb. Ten, před jehož božskou tváří se ustavičně *vznášejí serafové a jeden ke druhému volá: „Svatý, svatý je Pán zástupů!“*, mocí své nekonečné lásky vstupuje na zem, aby se mohla tak zblízka setkávat Boží svatost s tvou hříšností. Když Bůh zahaluje svou vznešenost a slávu do lidské slabosti, nesnižuje se k tobě proto, aby tím povzbuzoval tvou troufalost, nýbrž aby ti zblízka ukázal, jak máš v sobě uskutečnit jeho podobu. Proto učinil největší zázrak všemohoucnosti, aby jeho božská svatost byla pro tebe takřka hmatatelná v podobě lidských ctností. Bez tohoto vědomí a bez projevu nejhlubší a nejpokornější úcty nemůžeš Ježíše opravdu milovat.

Připoj se k Šimonovi, který se na kolenou klaní Pánu. Prosí ho, aby odešel, ale ty víš, co Šimon ještě netuší: že nic tak Ježíše nepřitahuje k člověku jako jeho upřímné a pokorné vyznání vlastní slabosti a neschopnosti. Tento zkušený rybář právě uvízl v Pánově síti. Právě v okamžiku životního úlovku bez váhání *opouští všechno a jde za Ježíšem*. Chápeš to? Ještě dříve, než uslyší Horské kázání, přijímá bezvýhradně radikalismus jeho poselství. Na tomto místě, kde se dnes setkávají poprvé, po opakovaném rybolovu učiní ho Pán za tři roky nejvyšším *rybářem lidí*, aby pak o Letnicích *spustil síť*.

Děkuj Pánu, že i ty patříš mezi to množství, které jeho síť zahrnuje. Ale *nebyla by to pravda, kdybys víru přijal jen povrchně*. Uvěř jako Šimon pevně v Ježíšovo slovo. *Radostná zvěst tě vede ke spáse, když se jí držíš přesně*. Dobře mu naslouchej. Pán stále potřebuje rybáře. Protože *žeň je tak velká a dělníků málo*⁽¹⁾, stále vyzývá a prosí: *„Koho mám poslat, kdo půjde?“* Dodej si odvahy k jasné odpovědi: *„Zde jsem, mne pošli!“* Neboj se zajet na hlubinu. A je dobré, když přitom nikdy nezapomínáš, jak jsi slabý a hříšný. Pak se můžeš spolehnout, že *Pán v tobě dokončí, co započal*⁽²⁾.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Lk 10,2; ⁽²⁾ resp. žalm 138

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 6,1–2a.3–8

Toho roku, kdy zemřel král Uzijáh, viděl jsem sedět Pána na vysokém a vznešeném trůnu, lem jeho roucha naplňoval svatyni. Nad ním stáli serafové.

Jeden volal na druhého: „Svatý, svatý, svatý je Hospodin zástupů, celá země je plná jeho slávy.“ Čepy prahů se chvěly tímto voláním a dům se naplnil dýmem.

Tu jsem zvolal: „Běda mně, je se mnou konec! Vždyť jsem člověk nečistých rtů, mezi lidem nečistých rtů bydlím, a Krále, Hospodina zástupů, jsem viděl svými očima!“

Tu ke mně přiletěl jeden ze serafů, v ruce měl rozžhavený kámen, který vzal kleštěmi z oltáře. Tím se dotkl mých úst a řekl: „Hle, dotklo se to tvých úst, zmizela tvá nepravost, bude smyt tvůj hřích!“

Pak jsem slyšel hlas Páně, jak praví: „Koho mám poslat, kdo nám půjde?“ Řekl jsem: „Zde jsem, mne pošli!“

2. čtení – 1 Kor 15,1–11

Chci vám, bratři, vyložit radostnou zvěst, kterou jsem vám už hlásal. Vy jste ji přijali a jste v tom pevní. Ona vás vede ke spáse, když se jí držíte přesně tak, jak jsem vám to kázal; jinak jste uvěřili nadarmo.

Vyučil jsem vás především v tom, co jsem sám přijal, že Kristus umřel ve shodě s Písmem za naše hříchy; že byl pohřben a že vstal z mrtvých třetího dne ve shodě s Písmem; že se ukázal Petrovi a potom Dvanácti. Pak se zjevil více než pěti stům bratřím najednou – většina z nich dosud žije, někteří však už zesnuli. Potom se zjevil Jakubovi, pak všem apoštolům. A po všech jako poslední jsem ho uviděl i já, nedochůdče. Ano, já jsem nejnepatrnější z apoštolů; nejsem ani hoden, abych byl nazýván apoštolem, protože jsem pronásledoval Boží církev.

Ale Boží milostí jsem to, co jsem, a jeho milost, kterou mi udělil, nezůstala ležet ladem. Ano, pracoval jsem do únavy daleko více než všichni ostatní. Vlastně ne já, nýbrž Boží milost se mnou. Ale ať už já, nebo oni: tak to kážeme a tak jste v to uvěřili.

Evangelium – Lk 5,1–11

Když Ježíš stál u Genezaretského jezera, lidé se na něho tlačili, aby slyšeli Boží slovo. Tu spatřil u břehu stát dvě lodě. Rybáři z nich vystoupili a prali síť. Vstoupil na jednu z těch lodí, která patřila Šimonovi,

Pokračování na str. 10

Kněžství a celibát (2)

Již více než čtyřicet let pracuje irská klariska sestra Briege McKenna na duchovní obnově kněží. Tato dnes již šedesátiletá řeholnice dokáže kněžím a jáhnům obnovovat jejich radost z povolání. Na jejích exerciciích, které vede spolu s P. Kevinem J. Scalonem CM, se scházejí stovky duchovních. Více než kdokoliv jiný řeší jejich aktuální problémy. Nesčítelné množství kněží jí vděčí za své obrácení a nový počátek na cestě za svým kněžským ideálem. Následující text je její přednáška o celibátu na exerciciích ve Wigratzbadu v listopadu 2009.

Jasně pokyny Církve

Co se týká přijetí kandidátů do kněžských seminářů, stanovala církev jasné předpoklady. Kdyby přišel mladý muž a řekl: „Mám známost s jednou dívkou, ale myslím si, že bych se mohl stát knězem,“ muselo by se mu vysvětlit: „Pokud máte známost se ženou, musíte se rozhodnout. Kněžství vyžaduje celibát.“ Kdyby však přišel mladý muž a řekl: „Jsem homosexuál a chtěl bych být knězem,“ pak je to politický výrok. Katolická církev tak jako kdysi armáda nepřijímá homosexuály. K tomu jsou velmi závažné důvody. Známe těžkosti v Americe a v Irsku. Existují pedofilové, ale těch je jen malé procento. Největší problém je homosexualita.

V Americe měly sestry Matky Terezy zvláštní nemocnici, kterou veřejnost neznala. Byla pro seminaristy a kněze, kteří umírali na AIDS. Došlo k tomu, protože biskupové a odpovědní kněží nebyli dostatečně bdělí.

Muž modlitby

Vést zdravý, radostí naplněný celibátní život je opravdu možné. Ale jak? Kněz musí být mužem modlitby. Protože lidský duch, který je v nás všech, chce tělo uspokojit. To je zcela normální v důsledku dědičné viny. Nevíme snad, jak snadné je tělo uspokojit a jak jsme stále znovu přitahováni k tomuto hříchu? Ale máme také Božího Ducha. Jestliže se modlíme, Boží Duch ovládá našeho lidského ducha.

Ovládne všechna lidská pokušení a boje. Pro kněze je nemožné, aby žil v dnešní společnosti a sám od sebe vedl čistý život. Potřebuje modlitbu.

Zpověď a obrácení po dvojakém životě

Vím tak trochu, jak strašné věci se dějí mezi kněžími i biskupy. Klesají do hříchu celou dobu, zabývají se pornografií, mají všechny možné vztahy k ženám i mužům. Ale důvod, proč se tak děje, spočívá v tom, že tito kněží se vzdálili od Boží milosti. K čemu nám Ježíš daroval svátost pokání? Jen tak se můžeme zbavit svého dvojakého života.

Když jsem skutečně žena, která se modlí, je nemožné, abych vedla sexuální život, který

Sestra Briege McKenna OSC

je v rozporu s mým Ženichem. Samozřejmě, znovu a znovu máme ve svém pohlavním životě pokušení a boje. Ale právě proto potřebujeme modlitbu a především svátostný život. Pak jsme posílení Kristovou mocí.

Úcta k Matce Boží

Kněz potřebuje úctu k Matce Boží. Je velice důležité, aby své mužství a svou sexualitu zasvětil Matce Boží. Může se tak stát dokonalým zasvěcením Ježíši skrze Marii podle Ludvíka Marie Grigniona z Montfortu, nebo při poutní cestě. Maria miluje kněze. Jsou to její synové. Mají něco, co sdílejí s ní a co nikdo jiný nemá. Oni jsou totiž vyvoleni, aby zpřítomňovali jejího Syna. Pomysleme na přípravu, kterou Bůh daroval Marii a kterou způsobil v jejím životě. Maria byla neposkvrněná, zcela a naprosto bez hříchu. Spolupůsobila s Duchem Svatým a přijala Ježí-

še. Kněží se nenarodili bez hříchu, mají všechny tyto boje, ale Bůh je povolal, aby jako Maria spolupůsobili s Duchem Svatým a ve svátostech Církve zpřítomňovali Krista. V tom spočívá Mariina úloha a ona udělá všechno pro to, aby kněze zachovala čisté a učinila je svaté. Chrání kněze před hrůzou a špínou hříchu, jímž je ohrožen drahocenný dar sexuality. Když kněz zasvětil svůj život Matce Boží, zakusí její pomoc a přispění. Ona mu pomůže, aby si urovnal své vztahy, aby byl takový jako její Syn, aby byl knězem podle Ježíšova Srdece.

Každodenní rozhodnutí

Pomocí pro celibátní život je jasné rozhodnutí. Kněz si musí každý den vědomě zvolit, co svým životem sleduje. *Tvé oko je pro tělo svítlna. Je-li oko zdravé, celé tělo bude jasné. Je-li však tvé oko nemocné, je celé tělo temné. Jestliže tedy tvé vnitřní světlo je tmou, jak hluboká bude sama temnota!* (Mt 6,22n). Kněz si musí rozvážit, co čte, na co se dívá. Nemůže chodit na filmy se sexem. Musí si zvolit, čím se bude zabývat pro své uvolnění. Jsem skutečně přesvědčena, že normální sexuální boje, biologické bouře, které se někdy v těle odehrávají, nejsou ještě hříchy. Ale když se někdo vědomě a dobrovolně otevře pro takové věci, jako je pornografie na internetu, které vedou k sexuálnímu vzrušení, ocitá se v hříchu. Určité druhy uspokojení vyžadují od kněze připravenost k jasnému rozhodnutí: „Ne, to nebudu dělat na základě svých závazků vůči Ježíši!“

Očistná síla četby Písma svatého

Pro kněze je velice důležité, aby četl Písmo svaté. Našima očima proniká Boží slovo do našeho nitra a očisťuje nás. Musíme vzít každý den kousek Písma svatého a často ho číst. Působí to jako filtr, který osvobozuje naše tělo od věcí, které by nás mohly poskvrnit. Boží slovo je mocné.

POTŘEBA OBNOVIT LITURGII

Prefekt Kongregace pro bohoslužby a svátostný řád kardinál Antonio Cañizares zdůraznil v rozhovoru pro „Il Foglio“ nezbytnost znovu objevit a nikoliv promarnit „velké bohatství římské liturgické tradice“. Motu proprio „Summorum Pontificum“ požaduje podporu a větší využití tradiční latinské liturgie s tím cílem, aby se liturgické formy vzájemně obohatily. Papež usiluje o „pravdu liturgie“ a obnovení „smyslu pro posvátno“.

Kath-net

LUMEN CHRISTI - nadační fond pro nevidomé a těžce zrakově postižené působí v oblastech obecně prospěšné činnosti, kam jiné organizace zrakově postižených nedosahují. Jde o podporu zájmově-umělecké činnosti nevidomých, zejména však podporuje vydávání a distribuci křesťanské literatury pro nevidomé. Fond financuje vydávání zvukových časopisů a knih a provoz zvukové knihovny se zasilatelskou službou. Na jaře 2009 proběhla kompletní digitalizace, zastaralé audiokazety nahradil moderní digitální formát, který výrazně zvýšil komfort poslechu a obsluhy. Celkově služeb využívá asi tisíc zrakově postižených z celé České republiky i Slovenska. Zájemci se mohou přihlásit na telefonu 220 181 271. Zároveň si Vás dovoluujeme požádat o pomoc při umístění letáků fondu na vhodné veřejné místo (kostel, obchod aj.). Bližší informace na tel. 222 743 222 nebo na www.lumenchristi.cz. Děkujeme, že Vám není lhostejný osud našich nevidomých spoluobčanů.

Musíme mu dovolit, aby se nás dotýkalo. Totéž platí samozřejmě o slyšení Božího slova.

Podobně je tomu s knihami, které nás inspirují, např. životopisy svatých. Očišťují fantazii, myšlenky a udržují nás čistými.

Ušlechtilé vztahy

Je mnoho laiků, kteří prokazují knězi obdivuhodnou službu. Jsou to muži a ženy, kteří kněze milují a přejí si jeho svatost. „Rok kněží“ zdůrazňuje tuto úlohu věřících, aby se za kněze modlili a zasazovali se o jeho svatost. Často jsou ženy ochotné obětovat svůj život za kněze. Když s knězem spolupracují, nasazují všechno, co mohou. V Církvi byla vždy tato služba a tato odpovědnost žen.

V dnešní společnosti jsou ženy strašně zneužívány. Chybí úcta k ženám a šíří se tvrdost vůči nim. Právě kněz, ve kterém je přítomen Kristus, musí k ženám přistupovat s velkým respektem a úctou. Nesmí je nikdy zneužívat pro své účely. Pak také ženy budou respektovat jeho kněžství.

Na druhé straně je mnoho Ev ve světě, které se vůbec nezajímají o kněžství, ale vyhledávají kněze jako lidskou a sexuální bytost. Kolik kněží se oženilo s ženami, kterým chtěli být duchovními vůdci! Kolik kněží upadlo do sexuálních vztahů k ženám, které se přímo o ně ve skutečnosti nezajímaly? Často jsou to ženy, které jejich muži zanedbávají nebo jsou rozvedené. V takových případech musí kněz svůj celibát chránit a dát jasně najevo: „Já nejsem ten pravý, kdo by vám mohl pomoci.“

Charisma otcovství

Jedno z charismat, které Bůh daruje knězi, je otcovství. Často si toho sám kněz není vědom. Láska otce má velkou moc. Proto je důležité, aby se kněz modlil o požadavky tohoto charismatu, o lásku k lidem, kteří jsou mu svěřeni. Když kněz prosí Boha: „Pane, přiveď v mém srdci k rozkvětu otcovství, které jsi mi

daroval!“, bude překvapen výsledkem. Protože lidé nevzpomínají na kněze, který byl pravověrný a vystupoval přísně, ale na kněze, který miluje Boha a lidi, kteří k němu přicházejí. Svätý farář arský je v tom ohledu dobrým příkladem. Celé noci trávil na modlitbách. Zamiloval se do lidí a chtěl jejich spásu, jejich záchranu. Lidé to vždy poznají, když je někdo miluje. Když je motivem láska, může jim říct i tvrdé věci. Ježíš odsoudil zákoníky a farizeje, protože znali jen literu Zákona, ale nerozuměli jeho duchu. Kněz se musí modlit o schopnost milovat Boží lid. Pak ho budou také lidé milovat a nebude zde místa pro osamocení.

„V tobě se mi zalíbilo“

Kněz musí být vůči Bohu velkodušný, nemá to smysl čekat na to, že celibát bude zrušen. Jsem přesvědčena, že k tomu nedojde. Spíše může kněz stavět na tom, že Pán své kněze obzvláště miluje. To je uschopňuje, aby celibát nikoliv jen z nějakého důvodu zachovávali, nýbrž aby dali odpověď: „Ježíši, žiji v celibátu, protože Tě miluji, protože Tě chci následovat.“ A nenechá se znechutit sexuálními problémy, nýbrž pokračuje: „Pane, chci být čistý, chci tento život žít s Tebou. Bez Tebe nemohu nic!“

Kromě toho bych chtěla říct: manželství není lůžko z růžových lístků. Ono je mnohem více než jen sexualita. A je mnoho ženatých mužů, kteří žijí celibátně a milují to z jiných důvodů. Ale velký dar, který kněz učinil vůči Bohu, spočívá v tom, když řekl své bezvýhradné ano. A v nebi udělá kněz objev: Nebe je plné žen, mužů a dětí, kteří jsou v nebi díky životadárné síle jeho mužství. Kněz má více synů a dcer, než si umí představit. A Bůh mu řekne: „Poď dovnitř, můj milovaný synu, dobře sis vedl, v tobě se mi zalíbilo!“

Z Kirche heute 1/2010
přeložil -lš-

Z dopisu hlavního představeného salesiánů Dona Boska Pascuala Cháveze Villanueva SDB

Zemětřesení z 12. ledna zasáhlo s neslyšitelnou silou a přineslo smrt a zkázu. Mrtvých je spousta, milióny lidí bez střechy nad hlavou a to, co se k tomu připojuje, je totální destabilizace země bez konkrétních struktur vlády a řízení.

Pro nás salesiány jsou samozřejmě nejtěžší ztráty na lidských životech tolika našich mladých, chlapců a děvčat a dětí (asi 500) a tři našich salesiánů.

Zemětřesení prakticky zničilo naše díla v Port-au-Prince. Provinciální dům je těžce poškozen a prakticky neobyvatelný. Učňovská škola ENAM byla zcela zničena. Dílo Petites Ecoles (Malé

školy) otce Bonhema se zřítilo. Z domu Lakay pro děti z ulice je zbořeníště. Postnoviciát s Centrem filosofických studií (také pro řeholníky jiných kongregací) je zcela neobyvatelný a bude muset být zcela stržen a nově vybudován. Centrum v Thorlandu je zničeno z poloviny: zřítily se pavilóny, které normálně sloužily pro přijímání spolubratří a skupin mládeže. Škola v Petion Ville

je vážně poškozena. Fotografická svědectví o tom všem naleznete v reportážích ANS. K tomu je třeba ještě připojit škody, které utrpěly domy sester salesiánek FMA.

Naši spolubratři na Haiti jsou tvrdě zkušeni, ale není pochyb o tom, že teď vzhlížejí k nám. Volají o pomoc a podporu, která by umožnila, aby Don Bosco mohl pokračovat v tomto národě, a která by dala jim samotným naději pokračovat v jejich salesiánské cestě.

(Pozn. red.: Jestliže se někdo rozhodne poslat salesiánům příspěvek na jejich postiženou misi, může tak učinit na účet Salesiánské provincie Praha číslo 16844021/0100, variabilní symbol 1201.

Jestliže svou pomoc pošlete převodem ze svého účtu, podejte o tom zprávu na adresu dary@sdb.cz.)

Trosky katedrály na Haiti

PŘEŽILA V TROSKÁCH ZÁZRAKEM

Enu Zini, 69letá katolička, byla právě v katedrále v Port-au-Prince, když došlo k zemětřesení. Byla celý týden pod troskami a celou dobu se ustavičně modlila. Několik dní mohla mluvit s jedním knězem, který pak zemřel. „Mluvila jsem pak jen se svým Šéfem Bohem a nikoho z lidí jsem nepotřebovala.“ Záchranáři týmu Caritas z Mexika byli udiveni, když po týdnu uslyšeli z trosek lidský hlas. Záchranáři akce trvala dvě hodiny. Zachráněná byla dehydrovaná a utrpěla vykloubení kyčle a zlomeninu nohy. Její případ vyvolal nové naděje na další možná záchranění.

Kath-net

Svatý František obrací heretiky (3)

ZAČÁTKY MISIE V CHABLAIS

Nebezpečí, kterému František unikl, bylo však jen začátkem dalších, mnohem horších. Jeden protestant, jehož sektářská horlivost ho dohnala až k fanatismu, složil slib, že Františka zabije a jeho hlavu odnese do Ženevy. 8. ledna si vyhlédl místo k atentátu, ale jeho zbraň třikrát po sobě selhala, ačkoliv byla té nejlepší kvality a atentátník postupoval velmi obezřetně. Rozkacen tímto nezdarem si opatřil pomocníky, které roztavil v místech, kudy musel František projít. Ale Pán buďto zločince oslepil, nebo udělal Františka neviditelným: skutečnost byla taková, že prošel kolem nich a nikdo z nich ho nepozoroval.

V té době Ludvík Saleský pro nedostatek finančních prostředků opět opustil Chablais. Pan de Bois na prosby manželky vyslal za svým synem svého věrného sluhu Rolanda, který pak krok za krokem Františka sledoval, takže se stal svědkem Prozřetelnosti a mohl nám popsat vzácné podrobnosti světcova života.

Bílý den nebyl často o nic vldnější než nejstrašnější noc. Když chodil do vsí kázat, odvraceli se od něho s pohrdáním, zamýkali před ním dveře, odmítali mu poskytnout potravu i za nabízené peníze. Tak ho v očích lidí pastoři očernili. Ale světec nijak neklesal na mysli. Jednou ho pan de Blonay, jinak horlivý katolík z Evian, který Františka často přijímal, přesvědčoval, že dosáhnout obrácení těchto heretiků je prakticky nemožná věc. Mladý apoštol mu však odpověděl: „Můj drahý bratře, jsem teprve na začátku své práce. Chci v ní pokračovat a důvěřovat v Pána navzdory všem lidským úvahám.“

Muž Boží neúnavně učil v Thononu a okolí s velkým záplem, ale lidé buďto z lidských ohledů, či ze strachu před pas-

tory, nebo z vlastní zaslepenosti na jeho kázání nechodili. Aby jim sdělil pravdu, kterou nechtěli vyslechnout, dostal nápad, že sepiše obranu katolické víry a vyličí podstatu kalvinských bludů a roznese to do všech heretických rodin. Jako rozvážný člověk neprovedl tem záměr hned, ale ani ho nezavrhl. Chtěl nejdříve všechno promyslet ze všech stran.

„Velice bych si přál, aby mě vyslechli,“ říkal ve své obvyklé pokoře, „protože mluvené slovo je živé, to na papíře naopak mrtvé. Umění psát, to je řemeslo moudrých, vzdělaných hlav. Věc, kterou chceme napsat, musíme velmi dobře znát, ale nemáme k dispozici hlas ani gesto. Můj rozum by jen s obtížemi

zvládl podobný úkol.“ Na druhé straně František viděl výhody písemného projevu. Byla to jediná možnost, jak oslovit ty, kteří nechtějí přijít a vyslechnout ho, tím spíše, že zvědavost je člověku vrozená. Čím více pastoři brání v tom, aby ho lidé vyslechli, tím více se přikláněl k možnosti použít psané formy. K napsanému se člověk může vrátit, uvažovat nad tím a napsaný text není možno přerokovat.

Všichni přátelé ho ujistili, že taková obrana katolické víry bude užitečná. Obrátil se proto k Bohu pro světlo a modlil se o ně vroucně během mše svaté. Dostal vnuknutí a 7. ledna 1595 se dal do práce. Neměl v úmyslu napsat celé dílo

Sv. František Saleský

najednou, neměl ani tolik času, ale využíval každé volné chvíle, a co napsal, dal ihned opisovat a roznášet. Jeho letáky byly vyvěšovány na ulicích a veřejných místech. Z jednotlivých listů sepsaných postupně během dvou let vzniklo dílo *Kontroverzní spisy*, první dílo, které František napsal. I když první vydání vydavatel svými úpravami znehodnotil, v poslední edici to představuje dílo nedocenitelné hodnoty, které přináší nezvratné důkazy o pravosti katolické víry. V pozdějším kanonickém procesu v roce 1658 vyslovili komisaři názor, že lépe nebránil víru ani Atanáš, Ambrož a Augustin.

Dílo má tři části. V první je řeč o pravomoci a poslání. Autor dokazuje, že zakladatelé reformace a jejich pokračovatelé se samovolně vetřeli na kněžský úřad, jsou to tedy falešní pastýři a jejich církev je falešnou církví, a proto nemůže zajistit ospravedlnění těm, kteří naslouchají jejich učení. Demaskuje jejich útoky a vytáčky, kterými útočí na pravdu katolické církve. Přesvědčivě poráží jejich bludy o tom, že získali mimořádné poslání, a vyvrací jejich tvrzení o úpadku katolické církve. Pak přechází k rysům pravé církve a dokazuje, že římská církev se vyznačuje **jednotou víry, svatostí**, která se projevuje v dívech a proroctvích, a **univerzálností**, neboť se šíří na všechny časy, všechna místa a osoby, je plodná a **apoštolská**.

Misie sv. Františka Saleského, dobová kresba

Svět neproměnila věda, ale láska. Ze světa vědy vstoupilo do dějin velice málo lidí. Ale nesmrtelnými se mohou stát všichni, kteří se zasvětili konání dobra. Pro ně je smrt vstupem do nové etapy, proměnou pro vyšší výstup.

— ❦ —

Miluj pravdu. Buď takový, jaký jsi, nic nepředstírej, neměj strach ani lidské ohledy. A kdyby ti pravda přinesla těžkosti, přijmi je. Kdyby ti přinesla utrpení, snes je. A kdybys pro pravdu musel obětovat život, přines i tuto obět.

Sv. Josef Moscati

— ❦ —

Pane Ježíši Kriste, tys byl chudý... Ty znáš lidskou nouzi, ty zůstáváš se mnou, i když žádný člověk není se mnou, ty na mne nezapomínáš a hledáš mě...

Dietrich Bonhoeffer

Modlitba matky

Otče v nebesích! Plná starostí svěžuji Ti své děti. Vezmi je pod svou ochranu a veď je svou dobrotivou rukou. Pro Tebe jsem je porodila, pro Tebe se znovu narodily ve křtu jako Tvoje děti. Jsou pozeňnané svatým křížem, pomáhej jim, aby tímto znamením nikdy nepohrdaly. Vychovávala jsem je ve víře v Tebe a v Tvého Syna. Dej jim, ať zůstanou věrní ve víře. Tvoje Církev se stala jejich vlastní, pomáhej jim, aby se své vlastní nikdy neodcizili.

Naplň je hlubokou radostí, že Ti mohou sloužit, naplň je silou a odvahou, ať jednají důstojně jako křesťané. A dej mi bdělé oko, moudrost, trpělivost a lásku, abych splnila svou povinnost jako křesťanská matka a přivedla všechny své děti do věčného života.

Maria, nebeská Matko, vezmi všechny mé děti pod svou ochranu a veď je k Ježíši, našemu Pánu a Spasiteli. Amen.

Matko milosrdenství, oroduj za nás!

Druhá část se věnuje základům víry a vypočítává jich osm: Písmo svaté, tradici, Církev, panování papeže, sněmy, církevní Otcové, zázraky a přirozený rozum. Dokazuje zde, že Písmo svaté je základem víry a jeho hlasatelem je Církev. Z toho vyplývá, že jestliže bludaři zavrhnou charakter Církve, nemohou ani Písmo pokládat za základ víry. Heretici Písmo přeonačili a vyňali z něho to, co se jim nelíbilo a neholdilo. Tím, že popřeli charakter Církve, zbavili se jediného klíče, jak odlišit knihy inspirované Duchem Svatým neboli kanonické od jiných knih. Dále dokazuje druhý základ víry, jímž jsou pravé apoštolské tradice. Za to, že je protestanti zavrhnou, nemohou být ospravedlněni. K správnému porozumění prvním dvěma základům víry jsou nezbytné další prostředky jako učitelský úřad Církve, sněmy a církevní Otcové. Autor zde dokazuje, jak jsou protestanti opovázliví a nerozumní, že znevažují tak významné a úctyhodné autority, které se vyznačují vznešeností nauky a leskem svatosti. Dalším základem víry je svrchovanost papeže, která se opírá o nadřazenost sv. Petra nad apoštoly. Tato jeho nadvláda přešla na jeho nástupce, římské biskupy, z čehož vyplývá, že jsou skutečnými dědici a nástupci svatého Petra, a tedy hlavou Církve, všemi křesťany uznávanou. Řím je centrum a pojiťko katolických křesťanů a papež může i bez sněmu vydávat výroky týkající se víry. Autor klade důraz na zázraky, jimiž Bůh po všechny věky potvrzuje pravost římské církve. Víra nemůže obsahovat nic, co se přičií rozumu, dobrým mravům a křesťanské dokonalosti.

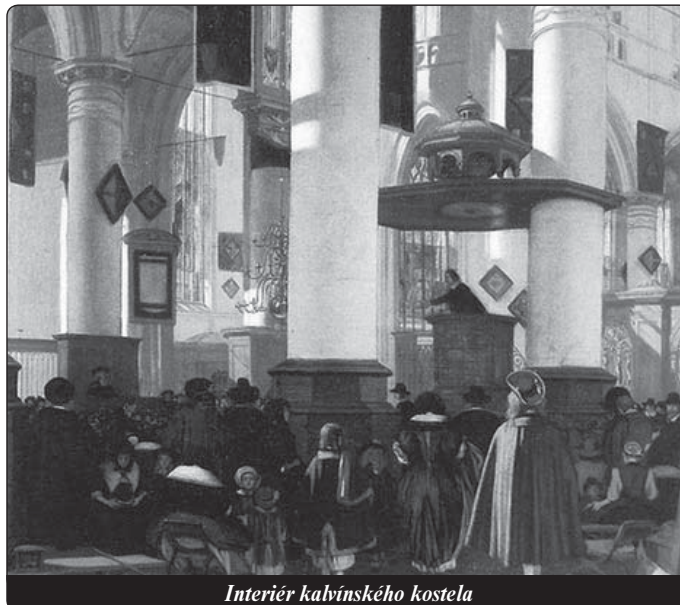
Ve třetí části pojednává světec o svátostech a o vnitřním znehodnocení svátostí křtu a Eucharistie protestantskými pastory. Z této části se zachovaly bohužel jen úryvky. Na závěr mluví o očištění, modlitbě za zemřelé a vysvětluje učení církve o těchto pravdách. Poslal toto dílo obyva-

telům Thononu se slovy: „Ujišťuji vás, že nenajdete spisovatele, který by více než já toužil po dobru vašich duší. Přijměte je s upřímným srdcem, tak jak já vám je nabízím, a čtěte moje slova pozorně. A zapřísahám vás u Boha, zamyslete se hluboce nad tím, co přečtete, a prostě Boha, aby vás podporoval Duch Svatý a poskytl vám pomoc velké váhy.“

O něco dále čteme: „Prosím vás, přijměte tento spis s dobrou vůlí, i když jste viděli spisy mistrnější a bohatší, věnujte svou

pozornost tomu, co vám posílám. Snad vám to zachutná, neboť není účinnějšího léku než návrat zdravého ovzduší. Začínám ve jménu Božím a s pokorou ho prosím, aby vлил své slovo do vašeho srdce jako svěží raní rosu. Nezapomínejte, prosím, pánové, na slova svatého Pavla: **Ať od vás odejde všechna hořkost, hněv, pohrdání, rouhání a všechna zloba.**“

Protože František věděl, že jak obyvatelé měst, tak malých míst jsou velice nároční na styl

Interiér kaválského kostela

OPRAVA: Omlouváme se čtenářům Světla za nepřesnou formulaci ve Světle č. 3/2010 na str. 4 v článku *Svatý František Saleský*. Ve zmínce o založení kongregace Navštívení Panny Marie mělo být uvedeno, že **kongregace byla založena 6. června 1610** a papežem Piem V. **schválena jako řád 6. října 1618**. Prosíme doplňte si uvedené údaje. Děkujeme. *Redakce*

a výstižnost výrazů, věnoval velkou pozornost konečně redakci svých spisů. Jeho styl je velice přesný, živý a bohatý na obrazy. Osvědčil se jako pravý mistr.

Zatímco spisy apoštola šířily do rodin semeno pravdy, on sám obrátil svou pozornost k vojenské posádce v Alligens. Získal si srdce vojáků svou dobrotou i svou odvahou a oni měli k němu bezmeznou důvěru. Pokládali si za čest, když ho směli doprovázet do Thononu a zpět. Využíval toho, aby je blíže přitáhl ke křesťanskému způsobu života. Napomínal je za jejich poklesky a hříšné zvyky s tak velkou laskavostí, že se vůbec nemohli cítit dotčeni. Nejvíce ho bolelo jejich hrubiánství, kletby a rouhání, která používali ve své řeči. Druhým zlem byly souboje, které nedokázala vykořenit ani nová civilizace, ani zdravý rozum. Když nestačilo jeho slovo, obrátil se i na velitele a upozornil ho, že hříchy vojáků svolávají na vojsko tresty nebes. Baron zakázal hříšné obyčejy pod přísnými tresty.

Velký půst začínal toho roku již 8. února. To bylo důvodem k ještě horlivějšímu hlásání Božího slova. Protože František viděl, že mu návraty na noc do tvrze zabírají mnoho drahocenného času, přijal pohostinství nabízené paní Foug. Mši svatou chodil sloužit do kaple sv. Štěpána v Marin za řeku Drance. Nezapomínal, že se tím vystavuje dalším nebezpečím, ale pokládal svou přítomnost v místě za dvojnásob potřebnou, především proto, aby nově obrácené mohl posilovat a dodávat jim odvahy uprostřed pronásledování. Mohli za ním přicházet v noci, když se k němu za bílého dne neodvažovali kvůli pastorům ani přiblížit. Paní Foug ho nazývala svým symem a on ji oslovoval jako matku. Radost, kterou měla z jeho pobytu, sdílela se všemi katolíky ve městě, kteří říkali: „Už se nemusíme obávat vlků, když je mezi námi dobrý pastýř.“

(Pokračování)

Preklad -lš

Tento dělník na vini-
ci Páně se narodil ja-
ko druhý z pěti dětí
v Cáchách 25. listopadu 1806.
Již další den byl pokřtěn v domě
starodávného císařského mě-
sta. Po dvou starších bratřech
následovaly tři sestry. Prostřed-
ní z nich Klára založila v roce
1844 kongregaci Sester od chu-
dého Jezulátka.

Děti manželů Feyových mě-
ly štěstí, že vyrůstaly v křesťan-
ském a sociálně angažovaném
prostředí rodného domu. Ro-
dina patřila k vyšším vrstvám,
otec Fey byl vlastníkem továrny
na sukno. Ondřej byl cílý a in-
teligentní hoch. Často se svými
nápadmi a humorem postaral
o zábavu celé rodiny. Jeho překo-
pující temperament dělal někdy
rodičům i učitelům problémy.
Když ho na začátku gymnaziál-
ních studií přísný učitel za mla-
dívou rozpustilost zavřel, utekl
oknem a chlubil se doma tímto
svým činem. Matka však ihned
doplnila, oč si syn své vězení
zkrátil, a zavřela ho do komory.
Mládenec se sice matce podro-
bil, ale našel si světlejší strán-
ku svého osudu. Vzal si s sebou
foukací harmoniku a celou do-
bu si ve své tmavé šatlavě vese-
le vyhrával. Toto radostné dět-
ství však náhle skončilo, když
mu bylo 12 let. Otec byl postižen
mrtvicí a dva roky nato zemřel.
Když Ondřej později vzpomínal
na dobu s nemocným otcem, na-
psal: „Náš obývací pokoj se stal
na dva roky místem tichého shro-
mažďování těžce zkoušené rodi-
ny, kde jsme se my, divocí hoši,
učili naslouchat hlubokým sta-
rostem našich rodičů. Nesměli
jsme běhat po schodech, nýbrž
po příchodu ze školy jsme mu-
seli tiše vystoupit nahoru. Pak
jsme navštívili mladého nemoc-
ného muže, který se na nás dí-
val bolestným pohledem. Tiše
jsme si hráli s malou Netinkou,
která byla chvíli na matčině bo-
lestném srdci a chvíli na tatínko-
vých kolenou.“

Protože paní Feyová převza-
la vedení podniku, museli oba

chlapci do internátu, kde se jich
ujal jeden kněz, dlouholetý přítel
otce Feye. Když přijeli o prázdní-
kách do Cách, nebyla o zábavu
nouze. O deset let mladší Klára
se musela převléct za ministran-
ta a Ondřej jasným hlasem zpí-
val svou „mši“ a měl před babič-
kou kázání. Pak musela Klára
vybírat. Babička ochotně při-
spívala. Výtěžek „sbírky“ zaba-
vili oba chlapci a přesvědčovali
Klárku, že ministranti musí stej-
ně peníze doma odevzdat.

Po maturitě oznámil Ondřej
mamince, že by se chtěl stát kně-
zem. Maminka v slzách děkovala
Bohu a žehnala svému chlapci.

Ondřej studoval v Münste-
ru, v Bonnu a v Kolíně. Bylo to
v období po Francouzské revo-
luci, která přinesla mnoho ne-
dobrého i do nitra církve. Ale
byla místa, profesori, kněží a bi-
skupové, kteří stáli církvi věrně
po boku. Byly to šťastné okol-
nosti, že Prozřetelnost v každém
úseku jeho životní cesty posla-
la Ondřejovi muže, kteří zacho-
vávali hluboce církevně-katolic-

ký smysl. Také dobrá křesťanská
výchova a osobní život modlit-
by byly pro mladého muže vel-
kou oporou před negativními
vlivy a špatnými učiteli. Jeho
věřící srdce s celou rozhodnos-
tí odmítalo všechny bludy. Z to-

P. Ondřej Fey

ho, jak hodnotil Ondřej někte-
ré přednášky, bylo zřejmé, že je
prostě vynechává.

Jeho originální myšlenky jsou
klíčem k pochopení mnoha jeho
vlastností, protože jako student
i kněz si zachoval svoje čtverác-
tví. Jeho fantastické nápady ho
provázely i jako seminaristu při

službách lásky chudým. Již ja-
ko chlapec o svátku svatého Mi-
kuláše vyhlížel z okna. Když vi-
děl jít kolem nějakého chudáka,
spustil před něho na niti koláč
a měl hroznou radost, když do-
tyčný po jeho dárku sáhl. Když
forman přivezl do jejich domu
uhlí, postavil se během skládky
k vozu a rozdával potřebným ku-
sy uhlí. Nebo podával ze sklepa
okénkem nuzákům brambory.
Jednou v zimě, když na cestách
ležel sníh, potkal na odlehlé uli-
ci žebráka, který měl zcela roz-
bité boty. Bez váhání mu dal své
a v rozbitých přišel domů. Věděl,
že mu to matka nebude zazlívát.

Kněz

V září 1830 přišel jeho vy-
toužený den, kdy v Kolíně při-
jal kněžské svěcení. Za dva dny
slavil primici u Svatého Pavla
v Cáchách. Tyto dny radosti
však náhle poznamenala velká
bolest. Jeho sestra Konstan-
cie onemocněla tyfem a po dvou
týdnech ve věku 22 let zemřela.

Krátce po vysvěcení byl jme-
nován kaplanem u Svatého Pavla.
Farář prosil biskupa o Ond-
řeje, protože viděl, že je to kněz
zcela podle Božího Srdce. Na-
konec zůstal P. Fey věrný to-
muto kostelu 57 let, až do své
smrti. Odmítl všechny nabídky
a čestná místa. Všem byla zná-
má jeho horlivost na kazatelně
a způsob, jakým kázal evangeli-
um. Jeho slova byla plná Ducha
a lásky a lidé všeho věku se cítili
upřímně osloveni. Síla mnoha je-
ho kázání však spočívala v jeho
příkladu, jaký dával svým vlast-
ním životem. Viděl v Božím slo-
vě mocný prostředek pro zlepše-
ní stavu církve zasažené vlivem
Francouzské revoluce. Jeho jas-
ný zvonivý hlas mu sloužil nejen
na kazatelně, ale i u oltáře. Jeho
farář říkal: „Kdo chce slyšet krás-

Kněz podle Božího Srdce

GALERIE SVATÝCH KNĚŽÍ - PATER ONDŘEJ FEY (1806-1887)

„Ondřej Fey? Nikdy jsem neslyšel.“ Tak odpoví jistě mnozí z vás. Ve skutečnosti je to kněz, kte-
rého je možno srovnat se svatým Vincencem z Pauly, sv. Filipem Nerim nebo farářem arským.

GRAFFITI VE FATIMĚ

Neznámí pachatelé poškodili spreji sochy na chrámovém ná-
městí ve Fatimě. Objevily se tu nápisy jako „Mešita“, „Slunce“
„Ostrov“ nebo „Měsíc“. Policie případ vyšetřuje, zatím pacha-
tele nezjistila. Odstraňování barvy bylo okamžitě zahájeno. Sta-
lo se tak několik měsíců před návštěvou papeže Benedikta XVI.

ROSTE POČET ODPADLÍKŮ

V roce 2009 značně vzrostl počet rakouských katolíků, kteří
opouštějí církev. V celém Rakousku je to 53 216 osob, o 13 000
více než v roce 2008. Přijato bylo do církve 4 650 osob, o 800
méně než v roce 2008. Nejvíce věřících ubylo v diecézi Vídeň
(16 527) a Linec (9 338).

DRUHÉ KOLO ROZHOVORŮ

Ve Vatikáně se uskutečnilo druhé kolo rozhovorů s Kněž-
ským bratrstvem svatého Pia X. Týkalo se otázek svobody ná-
boženství, chápání ekumeny a tradice. Sekretář komise Guido
Pozzo další podrobnosti nevedl. Další setkání bude v březnu.
Jednání nemají stanovený žádný časový plán. *Kath-net*

POSTOJ ŽIDOVSKÉHO HISTORIKA

Prominentní židovský historik Serge Klarsfeld známý ve Francii jako „lovec nacistů“ prohlásil v magazínu *Le Point*, že ho blahořečení Pia XII. „nijak nebude šokovat“. Tento papež zachránil v římských klášterech tisíce Židů. Vykonal velmi mnoho „diskrétních a účinných gest“, aby pomohl Židům. Klarsfeld tak reagoval na vzrušené protesty židovských organizací na důležitý krok v procesu blahořečení Pia XII., který učinil Benedikt XVI. když uznal hrdinský stupeň jeho ctností.

ZÁZRAK NA PŘÍMLUVU PIA XII.

V italské diecézi Sorrento došlo údajně k zázračnému uzdravení na přímluvu Pia XII. Manžel nemocné na rakovinu prošel o její uzdravení Jana Pavla II. bezprostředně po jeho smrti. Krátce nato spatřil ve snu papeže Wojtylu, který mu řekl: „V této věci nemohu nic udělat. Musíte prosit tohoto kněze,“ a ukázal mu fotografii. Manžel na ni poznal Pia XII. Začal se ihned modlit nověnu k tomuto papeži a na jejím konci došlo k uzdravení, které lékaři pokládají za přirozeně nevysvětlitelné.

Kath-net

ný zpěv, musí přijít k Svatému Pavlu, když můj kaplan zpívá.“

S nevýslovnou trpělivostí vsedával ve zpovědnici, vyzýval k časnému a častému svatému přijímání, neúnavně předával dětem ve škole pravdy víry a věnoval se zvláště chudým a nemocným. Staral se pečlivě o liturgická roucha, o nová chrámová okna a proměnil kostel svatého Pavla v jeden z nejkrásnějších v Cáchách. Farář věděl, jaký poklad má ve svém kaplanovi. Vůbec mu nevadila jeho neobyčejná originalita. Ondřej Fey byl kněz podle Božího Srdce, ale také kněz podle srdce lidu a byl známý v celých Cáchách. Jen jeden s ním nebyl spokojen, a to byl P. Fey sám. V jednom dopisu napsal: „U mne se musí mnoho věcí změnit. Pokud se tak nestane, je to kvůli mým hříchům.“ Ondřej nehledal sám sebe, ale službu dělníka na vinici Páně, a zůstal jím s velkou prostotou a rozhodností.

Ve spojení se jménem Ondřej a Klára Feyovi získal jejich rodný dům na Bendelstrasse v tehdejší době zmatků a útisku církevně-historický význam. Scházeli se tu lidé stejného smýšlení, mezi nimi i mnozí horliví kněží. Byli si navzájem rádci a oporou, usilovali o zachování čistoty víry a věrnosti Římu, hovořilo se také o zlých stránkách a potřebách průmyslového města, především o problémech, které to přináší do světa práce, a hledali cesty, jak lidem pomáhat. P. Fey se významně podílel na díle, které rozvíjela jeho sestra Klára se svými společníci. Věnovaly se zvláště chudým a dětem v Cáchách. Dlouhá léta byl duchovním vůdcem kongregace, kterou Klára založila. Jeho péče zahrnovala jak sestry, tak jim svěřené děti a provázel je celé roky jako dobrý otec.

Otec chudých

Nejlepší svědectví o otci chudých P. Feyovi nám podávají jeho současníci: „Den co den jsme ho potkávali na jeho pravidelných obchůzkách, tohoto kněze

s charakteristickou hlavou a laskavými rysy a živými modrými očima. ...Celé Cáchy si ho vážily.“ Jeho kroky směřovaly k domům a srdcím chudých a malých. Jedna dáma ujišťovala, že P. Fey čerpá svou lásku k bližním z Božího Srdce, které obětovalo všechno až do poslední kapky krve. Nejednou daroval i to, co nesl na svém těle. Myslel na všechny, jen ne na sebe. Jeho matka, která vždy ráda a s radostí obdarovávala, stála bezradná nad bezmeznou štedrostí svého syna. Nakonec se cítila nucena svěřit péči o oděv a prádlo svého syna dceři Kláře. Ale ani ona nesvedla v tomto směru nic proti svému bratru. Když jednou nebylo po tuctu nových košil ani stopy, dělala mu něžné výčitky, ale obdržela odpověď: „Neřekl Pán, kdo má dva pláště, ať jeden daruje? Já nic jiného nedělám.“ A když se ho Klára zeptala, co má tedy říct matce, odpověděl: „Řekni jí pravdu: Já mám všechno a nic mi neschází.“ Svou potřebu – dát všechno kromě toho nejnutnějšího chudým – uskutecňoval často obdivuhodně vynalézavě. Buď si dal s chudými schůzku, kde mohli převzít jeho dary, nebo donesl věci osobně do jejich ubohých příbytků. Jeho příjem byl rozdělen, ještě než ho dostal. Když dostával v sakristii peníze, hned pověřil kostelníka, aby je předal určitým chu-

dým nebo nemocným. Nenechal si pro sebe ani halěr. Mešní stipendium dělil na tři díly: jeden do pokladničky pro chudé děti, o které pečovaly sestry. Druhý dal cestou do zpovědnice nenápadně za sloupem nějakému chudému. Třetí díl si nechal, aby měl pro ty, které potká na ulici.

Jednou snesl ze svého pokoje svou matraci do přízemí a podal ji oknem objednanému chudákovvi. Sám spal na slamníku. Když byl jednou opět bez bot, protože svoje daroval, dostal nové. Když přišel další žebrák, dal mu jednu z nich a řekl mu, aby přišel příští den přesně v šest pro druhou. Když sestra slyšela, že nějak divně kráčí, šla se podívat a zjistila, že má jen jednu botu. „Druhá je pryč!“ volal. „A kde?“ „Kdybych to věděl, tak bych ji už našel.“ „Ale přece nemůžeš chodit o jedné botě.“ „To vím také, ale co mám dělat?“ Prohledali celý dům, i Ondřej jim pomáhal, ale nic nenašli. Bylo třeba vytáhnout nový pár. Když další den zmizela i druhá bota, bylo Kláře jasné, že obě skončily u chudého. U něho některé věci „dostaly křídla“. Ohroženy byly i stříbrné předměty na stole rodiny Feyů. Jedna dobrá známá mu darovala k jmeninám tučt stříbrných lžic. Když zanedlouho byla zde na návštěvě, marně se ohlížela po svém dárku. Po určitém váhání jí kaplan vysvětlil: „Lesknou

se nyní u Božího trůnu. Musel jsem je prodat pro svoje chudé.“ Jednou byl pozván na návštěvu ke známému. Po bohatém jídle přinesli ještě pečené kuře. P. Ondřej se ujal slova a řekl: „Moji draží, my jsme se už hojně najedli dobrých věcí, takže tohoto kuřete bychom se už mohli zříct. Známe jednu nemocnou paní, které chybí všechno: Rád bych jí to kuře odnesl, abych jí udělal nevýslovnou radost.“ Všichni se dali do smíchu a zřekli se kuřete ve prospěch chudé nemocné. Fey dal kuře zabalit, strčil je pod kabát a zmizel.

O této jeho vlastnosti svědčí jeho dopisy: „Ve svém dlouhém životě jsem udělal zkušenost, že nejšťastnější lidi nenajdeme tam, kde je zlato, blahobyt a nadbytek, kde jsou v hojnosti pocty a úcta. Šťastné lidi jsem našel vždy v chudých, nuzných poměrech, mezi chudými a především mezi sloužícími. Jinak tomu ani nemůže být – to předpověděl Ježíš. On si pro své evangelium vyvolil chudé, bral na srdce maličké...“

Nebyly to jen materiální statky, co rozdával. Byla to láska. Nesčetným lidem věnoval svou pozornost, své pochopení, srdce, radost a útěchu, důvěru a povzbuzení.

Přítel dětí

Ruku v ruce s jeho láskou k chudým šla i jeho láska k dětem. Mezi nimi měl zvláštní náklonnost k těm nejchudším, nejslabším a nejvíce bezmocným. Ti tvořili důležitý bod jeho kněžského působení. Nemohl projít kolem dítěte na ulici, aniž by je nosloval, nepodal mu ruku a něco nedaroval. Chudé děti nejednou bral s sebou do krámu, nakoupil jim chleba, ovoce a nějaké maličkosti. Když pro ně neměl nic, bylo tu alespoň srdečné slovo. Současníci svědčí, že nechával k sobě přicházet děti jako Ježíš. Není divu, že mu začali říkat „Vincenc z Pauly z Cách“.

Městské matky věděly, že jejich děti jsou u něho v dobrých

rukou. Byl ztělesněním milosrdství a dobroty ke každé dětské duši. Na radničním náměstí se jednou usadili cikáni. Když jeden z nich bez lítosti bil svého kluka, jedna paní na něho vzkřikla: „Přestaňte, nebo to řeknu panu Feyovi!“ Otec se lekl a ihned přestal, ale pak byl udiven, že pan Fey není četník, ale kněz. Kaplan Fey rozuměl dětské duši a její touze po lásce a náklonnosti, a děti rozuměly jemu. Kdekoliv ho uviděly, běžely k němu, radostně, a přece s úctou se na něho dívaly. Byly přesvědčeny, že tak se chovají všichni kněží, takže biskup Laurent o něm řekl: „Jeho jméno se stalo v ústech dětí označením druhu pro kněze.“

Jednou po mši svaté, jak měl ve zvyku, klekl na klekátko mřížky a modlil se díkyvzdání. Jedno dítě se postavilo vedle něho a sepjalo ruce. Pak se začalo rozhlížet, kam by si sedlo, a uvidělo kaplanovy paty. Posadilo se s důvěrou na ně. P. Fey se s úsměvem ohlédl a pokračoval v modlitbě.

Jedna dáma vyprávěla scénu, která se odehrála na ulici, kde právě dláždili chodník. Již několik dní byla zvyklá na hluk, který dělníci působili, a pojednou ji překvapilo nenadálé ticho. Otevřela okno a viděla, jak se dělníci opírají o náradí a dívají se dozadu. Na otázku, co se děje, dostala odpověď: „Paní, přichází přítel dětí!“ Byl to P. Fey se zástupem chudých dětí, se kterými žertoval. A kronika dodává: „Na slova svatého faráře arského: »Když vidíte kněze, myslíte na Ježíše Krista,« nemuseli v Cáchách myslet. Věřili, že v postavě kaplana Feye vidí samotného Ježíše.“

Ondřej Fey nepřitahoval jen děti, ale i mládež. Životopisec píše: „Chodila za ním jako římská mládež za Filipem Nerim.“ Jeden kněz vzpomíná: „Mladé lidi, zvláště studenty, nesmírně přitahoval jeho humor a oduševnělá zábava. Na mne a mého bratra měl vliv, který poznamenal

LITURGICKÁ ČTENÍ – pokračování ze str. 3

a požádal ho, aby trochu odrazil od břehu. Posadil se a z lodi učil zástupy.

Když přestal mluvit, řekl Šimonovi: „Zajed' na hlubinu a spusťte síť k lovení!“ Šimon mu odpověděl: „Mistře, celou noc jsme se lopotili, a nic jsme nechytili. Ale na tvé slovo spustím síť.“ Když to udělali, zahrnuli veliké množství ryb, že se jim síť téměř trhaly. Dali znamení společníkům v druhé lodi, aby jim přišli na pomoc, a ti přijeli. Naplnili obě lodě, až se potápěly. Když to Šimon Petr viděl, padl Ježíšovi k nohám a řekl: „Pane, odejdi ode mě: jsem člověk hříšný!“ Zmocnil se ho totiž úžas – a také všech jeho společníků – nad tím lovením ryb, které chytily; stejně i Zebedeových synů Jakuba a Jana, kteří byli Šimonovými druhy. Ježíš řekl Šimonovi: „Neboj se! Od nynějška budeš lovit lidi.“

Přirazili s lodmi k zemi, nechali všeho a šli za ním.

celý náš život. Sledoval nás při našem studiu. Kritizoval s velkou věcností a výstižnou ostrostí současné spisovatele, dal nám neocenitelné poučení, jak vycházet s jinými studenty, s pedagogickým jemnocitem nás upozorňoval na nebezpečí a zmatené názory některých učitelů... seznámil nás s vynikajícími lidmi... Dal mi podnět k tomu, že jsem se stal řeholníkem...“

Snad se zeptáme, odkud bral P. Fey sílu k tak velké lásce k chudým, opuštěným, nemocným, dětem a mládeži. Jistě měl mnoho

přírozených darů, široké srdce, otevřené pro lidi kolem sebe, ale jeho život určovala především věrnost k církvi, silná víra, modlitba a spojení s Bohem. Velice ho dojmala Boží láska, která se projevila v tajemství vtělení, utrpení a smrti Ježíše Krista a v Eucharistii. Tuto Boží lásku měli od něho lidé zakusit. Sloužil v dětech Dítěti v jeslích, ctil a miloval trpícího Krista v chudých a nemocných. Svou zaměřenost vyjadřoval prostě slovy: „Ježíš bral maličké na své srdce!“

Z *Der Fels* 1/2010 přeložil IŠ-

Časopis pro novou evangelizaci MILUJTE SE!

Hlavním tématem dvanáctého čísla je svatý Jan Maria Vianney a jeho odkaz. Další články se věnují tematice eucharistických zážraků a mýtu o zfalšované Bibli. V zajímavém rozhovoru s biskupem Petrem Esterkou se kromě jiného dozvídáme o jeho dramatickém přechodu hranice při útěku na Západ. Jako vždy nechybí řada povzbudivých článků na další aktuální a zajímavá témata a série svědectví ze života. Časopis si zdarma můžete objednat na adrese: Redakce Milujte se!, Náměstí 20, 671 03 Vranov nad Dyjí • nebo na milujtese@gmail.com. Celý text všech dosud vyšlých čísel najdete na www.milujtese.cz.

Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory nabízí: 22.–25. 3. 2010 duchovní obnovu s P. Janem Rybářem SJ pro seniory a seniorské manželské páry – Marianum, Janské Lázně • **3.–10. 4. 2010** týdenní pobyt s kurzem angličtiny a duchovním programem (nejen) pro seniory – Marianum, Janské Lázně • **10.–15. 4. 2010** šestidenní duchovní obnovu pro seniory a lidi středního věku s P. Ing. Miloslavem Fialou, OPraem. – Marianum, Janské Lázně • **15.–19. 4. 2010** prodloužený tematický víkend pro animátory seniorů a seniory s programem – Marianum, Janské Lázně • pobyty pro prarodiče s vnoučaty – Marianum, Janské Lázně: I. turnus **3.–10. 7. 2010**, II. turnus **10.–17. 7. 2010**, III. turnus **7.–14. 8. 2010** (pobyt je též třígenerační – prarodiče, rodiče a děti), IV. turnus **14.–21. 8. 2010**. **Informace a přihlášky:** Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové • tel. 495 063 661 nebo 737 215 328 • e-mail: dcs@diecezechk.cz • web: www.dcskhk.cz nebo www.animatori.cz.

Každá věc má svůj určitý smysl, např. oko, ucho, ruka, noha. Jako každý úd lidského těla má svůj smysl, tak musí mít svůj smysl i člověk jako celek. Tento cíl je velmi vznešený. Jako žák nebo student navštěvuje školu, aby dosáhl určitého cíle, totiž jistého postavení v životě, tak i člověk na zemi je v této škole života proto, aby dosáhl vznešeného cíle, totiž **věčné blaženosti**. Podobně jako služebník slouží svému pánu, aby si vydělal na chléb, tak i člověk je ve službách **Boží oslavy** a touto službou, touto oslavou získává po své smrti blaženost. Jsme zde jako dělníci na vinici, abychom večer obdrželi mzdu (Mt 20,1–16).

Jsme na zemi, abychom oslavovali Boha a získali věčnou blaženost

Cílem všeho stvoření je **oslava Boha**. Všechno tvorstvo stvořil Bůh proto, aby se tak skrze ně rozumným tvorům, andělům a lidem, zjevila Boží dokonalost a sláva a aby se Bohu od nich dostalo chvály a cti. Veden svou nekonečnou dobrotou stvořil Bůh nebe a zemi, anděly a lidi, aby byl jimi podle důstojnosti a možnosti uctíván a veleben. Dokonce i nerozumní a nevynalézaví tvorové jako nesčetná divoká zvířata, všechny stromy a rostliny i nerosty chválí Boha, každý podle svých možností slouží Bohu k slávě a cti. *Vše, co vidím, ke mně volá: Bože, jak jsi velký! Hospodin učinil vše ke svému cíli (Př 16,4).* Bůh řekl skrze proroka Izaiáše: *Každého, kdo vyzývá mé jméno, jsem stvořil ke své slávě (Iz 43,7).* Z tohoto důvodu je i člověk stvořen k tomu cíli, aby **zjevoval Boží slávu**. Tuto Boží slávu člověk zjevuje, ať chce nebo nechce. Krása těla a vznešené síly ducha, odměna spravedlivého i trest hříšníka, zkrátka všechno hlásá Boží slávu: jeho všemohoucnost, moudrost, dobrotu, spravedlnost atd. Proto i zlí lidé i proti své vůli musí přispívat k Bo-

K čemu jsme vlastně na světě? (Lidový katechismus)

ží slávě. Především však by měl člověk jako svobodná a rozumná bytost oslavovat Boha svým poznáním a svou svobodou. Děje se tak tehdy, kdy člověk Boha poznává, miluje a ctí. Nezbytná je tedy **víra**, zachovávaní **příkázání** a **bohopocta**. Tímto způsobem získává člověk po smrti **věčnou blaženost**.

Nejsme tedy na zemi proto, abychom jen shromažďovali pozemské poklady, dosáhli čestného postavení, jedli, pili a užívali pozemských rozkoší. Právem říká svatý Stanislav Kostka: „K vyšším věcem jsem se narodil (Ad maiora natus sum).“ Pozemská dobra nejsou cílem našeho života, nýbrž jsou jen prostředkem k dosažení cíle. Ten, kdo je pokládá za životní cíl, chová se jako pracovník, který místo aby vykonával své povolání, věnuje se jen vedlejším věcem a na to hlavní zapomíná. Chová se nerozumně jako chlapec, kterého otec pošle, aby něco přinesl, ale on cestou něco uvidí, zůstane stát a zcela zapomene na to, co měl vlastně udělat. Někteří lidé jsou jako pozvaní hosté z evangelia, kteří místo aby přišli na velkou hostinu, zabývají se ženou, statkem či volským spřežením (Lk 14,16n). Člověku, který zde hledá jen peníze, pocty a jiné pomíjivé věci, by mohli napsat na náhrobek: „Zde odpočívá bláznivý člověk, který vůbec nevěděl, proč žije“ (A. Stolz). Kdo nemyslí na svůj poslední cíl, je jako mořeplavec, který neví, kam pluje, a proto vede svou loď do záhuby. Kristus takové lidi přirovnává ke spáčům (Mt 25,5). Kdo však myslí na svůj poslední cíl, je bdělý a pozorný (Mt 24,42).

Kristus nám náš poslední cíl připomíná slovy: **Jen jednoho je zapotřebí** (Lk 10,42). A dále: *Hleďte nejprve Boží království a jeho spravedlnost, a všech-*

no ostatní vám bude přidáno (Mt 6,33).

Svatému Hubertovi, který o nedělích místo do kostela chodil na lov, se zjevil jelen se zářícím křížem mezi parohy. Současně uslyšel slova: „Huberte, jak dlouho chceš lovit zvěř a tak špatně využívat času? Nechceš stále uznat, že jsi stvořen k tomu, abys Boha poznával, miloval a sloužil mu?“ Hubert se zcela obrátil. Zemřel jako biskup v Maastrichtu r. 727. Svati vždy připomínali lidem poslední cíl. Jednomu studentovi, který měl velké plány do budoucnosti, položil svatý Filip Neri otázku: „A co potom?“ Některým filozofům se jeví otázka po posledním cíli směšná a tvrdí, že člověk vůbec nezná svůj cíl, život je pouhá hádanka. Du Bois Reymond dokonce říká: „Nic nevíme a nic nebudeme vědět (Ignoramus et ignorabimus).“ Alexander von Humboldt si troufal říct: „Celý lidský život je jeden nesmysl.“ Jiní spolu s pohanskými epikurejci tvrdí: „Smyslem života je užívat.“ Podle nich je nejšťastnější ten člověk, který má mnoho peněz a železně zdraví, který si může dovolit všechno, co svět nabízí (Schopenhauer). Někteří podle pohanů, totiž buddhistů se domnívají, že člověk se po smrti obrátí

v nic. Vidíme, jak pravdivá jsou Ježíšova slova, že Bůh skryl pravdu před moudrymi a chytrými tohoto světa, a zjevil ji maličkým (Mt 11,25).

Protože člověk je určen k blaženosti po smrti, je člověk poutníkem a život sám je jako cesta. Člověk je na zemi cizincem (Ž 118,19). Podobá se závodníkovi, který běží na dráze (1 Kor 9,24). Je to pouť k jednomu společnému cíli (sv. Basil). Nemáme zde trvalé bydliště, ale hledáme budoucí (Žid 13,14). Naše vlast je v nebi, zde na zemi jsme jako ve vyhnanství (Segneri). Protože nejsme stvořeni pro tuto zemi, utvořil Bůh naše tělo tak, abychom chodili vzpřímení a pozvedali oči k nebi. Zvíře naopak se dívá na zemi. Náš cíl nám také připomíná každá kostelní věž, je jako prst, který ukazuje vzhůru: „Človče, jsi stvořen pro nebe!“

Jak dosáhneme věčné blaženosti?

Kdo chce dojít k cíli, musí znát cestu. Svatý Řehoř Veliký říká: „Pohané byli duchovně slepí, protože neznali cestu ke spáse. Židé však byli duchovně ochrnutí, viděli sice cestu ke spáse, ale nešli po ní.“

K věčné blaženosti potřebujeme toto:

Musíme usilovat o to, abychom poznávali Boha skrze pravdy, které nám zjevil.

Kristus říká: To je život věčný, aby poznali Tebe, jediného

Závěrečnou část studie „PROČ VLASTNĚ EVOLUCE?“ uvedeme v příštím čísle Světla. Děkujeme čtenářům za pochopení.

pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista (Jan 17,3). K poznání Boha nás vede **víra**. Víra jde napřed a věda ji následuje (sv. Alfons). Víra je matkou vědění.

Musíme plnit Boží vůli tím, že zachováváme jeho příkázání.

V rozhovoru s bohatým mládcem Kristus říká: *Chceš-li vejít do života, zachovávej příkázání* (Mt 19,17). I pracovník dostane mzdu jen tehdy, když pracuje.

Vlastními silami však nejsme schopni ani věřit, ani zachovávat příkázání. Potřebujeme k tomu **Boží milost**.

Člověk potřebuje pro sebe a pro dosažení svého cíle **Boží milost**. Rolník, který obdělává pole, nedosáhne ničeho bez deště a bez slunce. Tak je tomu i s člověkem v jeho úsilí o nebe. Po **dědičném hříchu** potřebujeme milost Boží tím více, že vzrostly naše slabosti. Všechno, co je slabé, potřebuje pomoc. Slepý potřebuje vůdce, nemocný léky. Tak i člověk oslabený hříchem potřebuje k dosažení cíle cizí pomoc, Boží milost (sv. Bonaventura). *Beze mne nemůžete činit nic* (Jan 15,5). *Jestliže Hospodin nestaví dům, marně se namáhají ti, kteří ho staví* (Ž 126,2).

Musíme využívat prostředky milosti

Těmito prostředky jsou: svátosti a mše svatá, svátostiny a modlitba.

Víra je tedy jako cesta, která vede k nebi, příkázání jsou ukazatele na této cestě, prostředky milosti jsou posila a peníze na cestu. *Cesta k nebeské bráně je však strmá, úzká a trnitá a je málo těch, kteří po ní jdou. Naopak, prostorná je brána a široká cesta, která vede do záhuby, a je mnoho těch, kteří po ní jdou* (Mt 7,13).

Dienst am Glauben 1/2010

Překlad -lš-

KATECHISMUS PRO RODINY

Biskupové na Filipínách zveřejnili „Katechismus pro rodiny a život“. Tato příručka má pomoci voličům orientovat se při nadcházejících prezidentských volbách a být vnímavější pro otázky ochrany života. Biskupové obhajují své právo účastnit se společenských debat: „Jsme jak lidé víry, tak lidé rozumu.“

PROTI KRIZI JEDINĚ NÁBOŽENSTVÍ

Ředitel vatikánské banky Ettore Gotti Tedeschi má zato, že z globální hospodářské krize nás může vyvést jen návrat k morálce a náboženství. Nezodpovědnému ekonomickému chování není možno zabránit jen matematickými výpočty a pochybnými ekonomickými prognózami. Finanční krize je velkou morální výzvou, která vyžaduje úplnou změnu smýšlení v duchu požadavků Benedikta XVI. *Kath-net*

vstalého, a tak začínají chápat celé Písmo, které mluví o tajemství umučení a daru zmrtvýchvstání. „Toto všechno“ je tedy tajemství Krista, Božího Syna, který se stal člověkem, zemřel pro nás a Zmrtvýchvstalý, stále živý je zárukou našeho věčného života.

Ale když poznáváme Krista, – to je podstatný bod – poznáváme Boží tvář. Kristus je především zjevení Boha. Lidé všech dob vnímají existenci Boha, Boha jediného, který je však daleko a nezjevuje se. V Kristu se tento Bůh ukazuje, vzdálený Bůh se stává blízkým. „Toto všechno“ znamená především tajemství Krista Boha, který se nám stal blízkým. To zahrnuje jinou dimenzi: Kristus není sám; On přišel mezi nás, zemřel sám, ale vstal z mrtvých, aby k sobě přitáhl všechny. Kristus, jak říká Písmo, si stvoří tělo, spojí celé lidstvo ve své skutečnosti nesmrtelného života. Toto všechno je tedy v poslední instanci velmi jednoduché: poznáváme Boha tím, že poznáváme Krista, jeho tělo, službu Církve, slib věčného života.

Poznávat Krista

Pojďme k druhé otázce. Jak my můžeme být svědky „toho všeho“? Můžeme být svědky pouze tak, že poznáváme Krista, a tím, že poznáváme Krista, poznáváme také Boha. Ale poznávat Krista zahrnuje jistě intelektuální dimenzi – naučit se, co poznáváme od Krista, ale je to vždy daleko více než jen intelektuální proces: je to proces existenciální, je to proces otevření mého já, proces mého přetvoření přítomností a silou Krista, a je to také proces otevření se všem ostatním, kteří mají být Kristovým tělem. Z tohoto je zřejmé, že poznávat Krista jakožto intelektuální a především existenciální proces je proces, který nás činí svědky. Jinými slovy, můžeme být Kristovými svědky pouze tehdy, jestliže ho známe z první ruky ze svého vlastního života, ze svého osobního setkání s Kristem. Tím, že ho reálně potkáváme ve svém životě víry, stáváme se svědky a můžeme tak přispět

k obnově světa, k věčnému životu. Katechismus katolické církve nám dává vysvětlení také pro obsah onoho „toho všeho“. Církev sjednotila a shrnula to podstatné, co nám Pán dal ve Zjevení, do „Symbolu nazvaného nicejsko-konstantinopolský, který čerpá svou velkou autoritu ze skutečnosti, že je plodem prvních dvou ekumenických koncilů (r. 325 a r. 381)“ (KKC 195). Katechismus upřesňuje, že tento Symbol je „dodnes společný všem východním i západním církvím“ (tamtéž). V tomto Symbolu se tedy nacházejí pravdy víry, které mohou křesťané vyznávat a dosvědčovat společně, aby svět uvěřil, jestliže také ukazují touhu a úsilí překonat existující rozpory a vůli kráčet k plnému společenství, k jednotě Kristova Těla.

Aktuální stav

Slavení Týdne modliteb za jednotu křesťanů nás přivádí k úvaze o dalších aspektech důležitých pro ekumenismus. Především je to velký pokrok ve vztahu mezi církvemi a církevními společenstvími po konferenci v Edinburghu před sto lety. Moderní ekumenické hnutí se rozvíjelo způsobem, který se vyznačuje tím, že se stalo v posledním století důležitou složkou života církve, připomíná problém jednoty mezi všemi křesťany a podporuje také růst vzájemného spojení. Nejenže podporuje bratrské vztahy mezi církvemi a církevními společenstvími jako odpověď na přikázání lásky, ale podněcuje také teologické bádání. Navíc ovlivňuje konkrétní život církvi a církevních společenství tematikou, která se týká pastoračního a svátostného života, jako je např. vzájemné uznání křtu, otázky týkající se smíšených manželství, dílčí případy *comunicatio in sacris* v přesně vymezených situacích. V brázdě takového ekumenického ducha se kontakty rozšířily také k letničním, evangelikálním a charismatickým hnutím kvůli lepšímu vzájemnému poznání, i když v této oblasti není nouze o těžké problémy.

Vztahy s Východem

Katolická církev po II. vatikánském koncilu vstoupila do bratrských vztahů se všemi církvemi Východu a církevními společenstvími Západu a zvláště organizuje s většinou z nich dvojstranné teologické dialogy, které umožnily nacházet konvergence anebo i souhlas v různých bodech, a prohloubit tak pouta společenství. V právě uplynulém roce znamenaly různé dialogy pozitivní kroky. Spolu s pravoslavnými církvemi Mezinárodní smíšená teologická komise pro teologický dialog začala na XI. plenárním zasedání, jež se konalo v Paphos na Kypru v říjnu 2009, studovat ústřední téma pro dialog mezi katolíky a pravoslavnými: *Role římského biskupa ve společenství církve prvního tisíciletí*, tedy v epoše, kdy východní a západní křesťané žili v plném společenství. Toto studium se později rozšíří na druhé tisíciletí. Již vícekrát jsem žádal katolíky o modlitbu za tento dialog tak delikátní a tak podstatný pro celé ekumenické hnutí. Analogická Smíšená komise se setkala také se starověkými pravoslavnými církvemi Východu (koptskou, etiopskou, syrskou, arménskou) 26.–30. ledna minulého roku. Tyto důležité iniciativy svědčí o tom, že probíhá hluboký, na naděje bohatý dialog, se všemi východními církvemi, které nejsou ve své vlastní specifické v plné jednotě s Římem.

Situace na Západě

Během minulého roku byly spolu se západními církevními společenstvími zkoumány výsledky, kterých bylo dosaženo v různých dialogích během posledních čtyřiceti let, zvláště s anglikánským společenstvím, se Světovou luteránskou federací, se Světovým svazem reformovaných církví a Světovou metodistickou radou. V této souvislosti Papežská rada pro podporu jednoty křesťanů vypracovala studii zaměřenou na shrnutí jednotlivých konvergencí, k nimž při jednotlivých

dvojstranných dialogích došlo, aby současně poukázala na otevřené problémy, o nichž bude třeba začít novou etapu rozhovorů.

Z posledních událostí bych chtěl uvést připomínku desátého výročí *Společné deklarace o nauce o ospravedlnění*, kterou společně oslavili katolíci a luteráni 31. října 2009, aby podpořili ekumenický dialog, a pak návštěvu canterburského arcibiskupa doktora Rowana Williamse v Římě, který měl také rozhovory o zvláštní situaci, v jaké se nachází anglikánské společenství. Společné úsilí pokračovat ve vztazích a dialogu je pozitivním znamením, které ukazuje, jak intenzivní je touha po jednotě navzdory všem problémům, které se stavějí do cesty. Vidíme tak, že je zde dimenze naší odpovědnosti udělat všechno, co je možné, abychom dospěli reálně k jednotě, ale je zde druhá dimenze, ono Boží působení, protože jen Bůh může dát Církvi jednotu. Jednota jako plod „samovyroby“ by byla lidská, ale my chceme Církev Boží, utvořenou Bohem, který vytvoří jednotu, až bude chtít a my budeme připraveni. Musíme mít na mysli, jakých reálných úspěchů bylo dosaženo ve spolupráci a v bratrství ve všech těchto letech, v těchto posledních padesáti letech. Současně musíme vědět, že ekumenická práce není proces lineární. Neboť staré problémy, které se zrodily v jiné epoše, ztrácejí svou váhu, zatímco v dnešním kontextu se rodí nové problémy a nové těžkosti. Nicméně musíme být otevřeni k procesu očišťování, ve kterém nás Pán uschopní, abychom byli jedno.

Draží bratři a sestry, pro komplexní ekumenickou realitu, pro podporu dialogu, aby také křesťané naší doby byli schopni dát nové společné svědectví věrnosti Kristu před tímto našim světem, žádám všechny o modlitbu. Kéž Pán vyslyší volání naše i všech křesťanů, která se v tomto týdnu vznášejí k němu se zvláštní intenzitou.

L'Osservatore Romano
21. ledna 2010
Mezititulky redakce Světla

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

tí života, svým příkladem a působením ve světě. Kdo více než kněží mají být podle jeho přání ztělesněním radikálnosti evangelia, svědky jeho trvalé platnosti a účinnosti uprostřed světa. Conchita Armida nebyla první světice, které si Ježíš jako Bůh a současně člověk osobně posteskl na zklamání, jehož se dočkal právě od těch, které jeho Otec od věčnosti vyvolil, aby byli živým obrazem jeho Syna zde na zemi. Pán jistě nevyhlil své Srdce Conchitě proto, aby jeho slova skončila v šuplíku nebo ve vatikánském archivu. Chtěl vyburcovat svou církev, aby si znovu uvědomila a zúročila nesmírné dary Boha Otce a Ducha Svatého svěřením kněžím. Nežstávají zatím spíše jako bohatě prostřený stůl, ke kterému nikdo nezasedá?

Současná civilizace si láme mimo jiné hlavu se dvěma velkými zásadními problémy, které se týkají základních podmínek života: ohrožením životního prostředí a poškozováním tělesného i duševního zdraví. Nezdравý, Božím zákonu neodpovídající životní způsob se začíná neúprosně odrážet i v materiálních životních podmínkách. Lidové přísloví říká: Tak dlouho se chodí se džbánem pro vodu, až se ucho utrhne. I když si poškození, které sobě i svému prostředí způsobí jedna generace, sama tato generace nemusí hned uvědomit, tyto škody tu jsou, trvají a nenávratně se kumulují, až se ucho utrhne. Nakonec jsou výsledné škody takového rázu, že jsou nenapravitelné a nevratné, a to ze dvou důvodů: Za prvé je živá hmota škodlivinami natolik postižená, že už není schopna regenerace. Za druhé jsou lidské škodlivé zlovyky už tak zakořeněné, že se jich nikdo nechce vzdát.

Současná církev prožívá podobné velké dilema. Na jedné straně ujišťuje opakovaně samu sebe, jak velkým darem a pokla-

dem pro ni byl poslední církevní koncil. Na druhé straně nemůže nevidět, že to, co se projevuje jako zjevné symptomy konkrétního stavu, nesevědí o předpokládaném a očekávaném rozkvětu, ale naopak o rostoucím úpadku víry a svatosti. Ten, kdo chce hledat opravdové příčiny kritického stavu, najde je obdivuhodně přesně vyjmenovány a popsány právě v oněch přímo prorockých sděleních Conchitě, starých více než 80 let. Kdo čte tato sdělení bez předsudků a s touhou po rozkvětu Církve a po záchraně duší, tomu je zcela jasné, že všechno úsilí o změnu a nápravu musí začít v první řadě u posvěcených služebníků Církve. A právě u tohoto stavu způsobují zdanlivě malé, ale dlouhodobě kumulované nedostatky závažné problémy.

Jedním z vážných skrytých „škůdců“ na těle současné Církve je pokles modlitby. Církev si byla vždy vědoma, že její kněží jsou jen slabí lidé povolání k nadlidskému poslání, kterému mohou dostát jen s přispěním Boží milosti. Není jiné cesty, jak získat Boží milost a pomoc, než pokorná modlitba. Měly-li poslední reformy vést k rozkvětu Božího království, měly pamatovat v první řadě na rozkvět modlitby, a to především modlitby těch, kteří jsou Bohem povoláni, aby jménem Božího lidu byli prosebníky u Boha. To, co vyprošují pro Boží lid, musí především vyprošovat sami pro sebe. Závažným problémem liturgické reformy je však skutečnost, že ve svém praktickém dopadu navodila naopak omezení kněžské modlitby, a to nejen z kvantitativního, ale také z obsahového hlediska. Podobně jako člověk svým dlouhodobým sobectvím a pohodlím nakonec nevratně poškodil sebe, svůj biologický život a jeho podmínky, tak došlo s poklesem modlitby i k poškození a ochuzení samotných kořenů duchovního života.

Koncilní otcové mohli mít nejlepší úmysly, ale nikdo se jich pak bohužel neptal, zda měli na mysli právě to, co nakonec realizátoři do reformy prakticky zasadili. I zdanlivě malé nedostatky mohou dlouhodobě přivodit velké škody. Jestliže se vytvoří praxe, že kněz se chystá k liturgické slavnosti především s tím vědomím, aby obstál jako moderátor shromáždění věřících, a méně myslí na to, aby obstál před Pánem jako jeho pokorný sluha, který spolu s Božím Synem přináší v obět sám sebe, nemůže to nepoznamenat i jeho osobní vztah k Bohu. O co se člověk nemodlí, toho si neváží, a čeho si neváží, to si nezaslouží. Stačí tento příklad: Před několika roky jsme publikovali ve Světle původní přípravné a děkovné modlitby kněze ke mši svaté. Kdo je četl pozorně, jistě si všiml, kolikrát se v nich kněz modlil za své kněžství, aby v něm Boží milost uhasila tělesné touhy a žádostivost. Není to výmluvné, že od doby, kdy tyto modlitby byly odloženy stranou, vzniklo v této citlivé oblasti tolik problémů osobních i veřejně církevních? Všechny nekonečné diskuse kolem celibátu jsou jasným svědectvím, že kněžství se pro mnohé stává pouhým zaměstnáním a nikoliv spoluúčastí na oběti Kristově.

Již desítky let obtěžují církev různá modernistická hnutí, která by chtěla učinit církev populární tím, že definitivně odstraní všechno to náročné, co člověk smýšlející v duchu tohoto světa vůbec nechápe, ale co tvoří podstatu duchovního života. My opravdu potřebujeme v Církvi vyvolat novou revoluci, ale takovou, která pozvedne rozhodný hlas proti zdomácnělé polovičatosti a bude usilovat důsledně o původní radikálnost evangelia. Evangelium, které se neprojevuje svou radikální plností, není přesvědčující a rozmělnuje Boží pravdu na nestravitelnou kaši. Dnes by všichni chtěli do všeho mluvit, ale úplně zapomínají na to, že jim tuto možnost dal

již sám Spasitel Ježíš Kristus tím, když je pozval, aby se k němu připojili, aby vzali na sebe svůj kříž a následovali ho. Než Conchita zapsala naléhavé Kristovy požadavky, aby se kněz přetvořil v Ježíše, stala se sama spoluvkupitelskou obětí, jejíž hodnotu nejsme schopni vůbec docenit.

V dřívějších dobách byli v seminářích a noviciátech někteří aspiranti, kteří nakonec odešli, protože se nedokázali vyrovnat s nároky radikální přípravy na hluboký duchovní život. Dnes v již tak poloprázdných seminářích a noviciátech neobstojí často naopak ti, kteří nedokážou držet krok s duchem sekularizace a liberalizace, která zbanalizuje jejich posvátné ideály. S úžasem naslouchají u nás věřící misionářům z Indie a Afriky. Ne že by byli u nás nevitáni, ale musíme si také položit otázku, kolik našich kněží je připraveno podobně uchvátit věřící v Indii nebo Africe. My potřebujeme mít takové misionáře trvale ve svých vlastních řadách, potřebujeme svaté zповědňíky a duchovní vůdce, a nejvíce ze všeho je potřebují naši seminaristé a novicové.

Možná, že se někdo zeptá, jak to, že jsme se vrátili celým článkem k tak „všední“ otázce z katechismu: proč jsme zde na světě. Kdo si myslí, že je mu to notoricky známé, ať si položí otázku, jak často na tuto skutečnost myslí a zda utváří podle ní život. Nebe jako cíl musíme mít stále před očima, protože to, co nás po smrti může nejvíce zděsit, nebude ani peklo, ani očištěc, ale pohled na nebe. Neumíme si představit, jak hrozné je poznání: tak velký Otcův dar byl pro nás připraven, a my jsme dali přednost sobě a světu. Bude to toto konstatování, které nás rázem pošle do čistce, ne-li dokonce do věčného zavržení. Je třeba naléhat na Pána i na pastýře, aby nám vychovali a poslali svaté kněze, kteří nás spolehlivě povedou především k našemu pravému cíli.

-š-

Poslední volná místa na netradiční pouť do IZRAELE
 Termín 17.3. – 28.3. 2010 byl zaplněn, ale nyní se uvolnilo několik míst. Cestu je možno zaplatit i na splátky.
 Termín 22.4. – 3.5. 2010 je zaplněn, ale bereme náhradníky. Náhradníci mají přednost v dalším roce. Na podzim nejezdíme, protože jsou krátké dny a příroda je zcela vyschlá a ponurá. Březnový termín je vzhledem k teplotám a svěží zeleni nejlepší.
 Další informace: www.verite.cz, sekce cestovní agentura.

Přihlašky: VÉRITÉ, tel: 222 324 617, fax: 222 321 294,
www.verite.cz, e-mail: cestovka@verite.cz

Pondělí 8. 2. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Evangelium 6:15 Octava dies (561): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:45 Židovský hřbitov v Rousínově 6:55 V posteli Pod nebesy IV. (2. díl) 7:45 Čtème z křesťanských periodik 7:55 Noční univerzita: Hřích jako narušení lidství – P. Vojtěch Kodet, ThD., OCarm. 8:55 Přejeme si... 9:15 Otec Erich Fink z obdivuhodného Ruska: Druhé šance 9:45 Noekreace aneb Vandrování (21. díl) 10:00 Zpravodajské Noeviny 10:10 Nedělní čtení 10:35 Na koberečku (78) 10:50 Pro víta mundi 11:30 Študlov 11:40 Atlas Charity (12. díl): Frenštát pod Radhoštěm (Charitní dům sv. Alžběty pro matky a děti v tísní) 11:45 Bájčná show (1. díl): Liška a vrána 11:55 Z pokladů duše 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Sl. koncert k založení nadace CAMPIANUS 12:55 Krásy Čech a Moravy (11/23): Karlovy Vary, Mariánské Lázně, Františkovy Lázně 13:20 Ekoauto – leden (3. díl) 13:35 Přírodní záranky Evropy (5): Významné přírodní parky Evropy 14:25 Cesty za poznáním: Garden of the Gods, Myvatn, Great Salt Lake 14:55 Koncert pro dvacet husky a violoncello 15:25 Otec Erich Fink z obdivuhodného Ruska: V Božích rukou 16:00 H2Onews 16:10 BET LECHEM – vnitřní domov (3. díl): Zbigniew Czendlik 16:30 Krásy Čech a Moravy (12/23): Pražský hrad 17:00 NOeparáda (47. díl) 17:25 Církevní konzervatoř v Opavě 17:45 Starobělské Lurdy 18:00 Valašská Senice 18:10 Dobro ako princip svetla a pravdy 18:35 Bájčná show (1. díl): Liška a vrána 18:45 Hudba na pražské Loretě 19:20 Světlo pro Evropu (8. díl): Bilancujeme 19:40 Čtème z křesťanských periodik 19:50 Zpravodajské Noeviny 20:00 Z pokladů duše [P] 20:05 Přírodní záranky Evropy (6): Obří Evropy 20:55 Na koberečku (78) 21:10 V posteli Pod nebesy IV. (2. díl) 22:00 Žít cestou (1) 22:20 Noční univerzita: Cesta do Emauz – P. ThDr. Michael Slavík 23:35 Octava dies (561): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 0:00 Zpravodajské Noeviny 0:10 Sl. koncert k založení nadace CAMPIANUS 1:05 Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 9. 2. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews 6:15 Noční univerzita: Hřích jako narušení lidství – P. Vojtěch Kodet, ThD., OCarm. 7:15 Dvanáctiletý Ježíš v chrámu 8:45 Církevní konzervatoř v Opavě 9:05 Přírodní záranky Evropy (4): Ostrovy snů 10:00 Otec Antonín 10:20 Študlov 10:30 Statečný kněz 11:25 Židovský hřbitov v Rousínově 11:35 Noekreace aneb Vandrování (21. díl) 11:45 Bájčná show (1. díl): Liška a vrána 11:55 Z pokladů duše 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mezinárodní folklorní festival Jánošíkove dni v Terchove (8. díl) 13:00 Octava dies (561): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 13:30 Přírodní záranky Evropy (6): Obří Evropy 14:20 Starobělské Lurdy 14:30 Nanuk 15:20 Otec Erich Fink z obdivuhodného Ruska: V Božích rukou 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:10 Pro víta mundi 16:50 Valašská Senice 17:00 Zpíváme pro radost 2009 18:00 Ekoauto – leden (3. díl) 18:15 Přejeme si... 18:35 Bájčná show (1. díl): Liška a vrána 18:45 Noeland (12. díl) 19:10 Krásy Čech a Moravy (12/23): Pražský hrad 19:20 Čtème z křesťanských periodik 19:25 Atlas Charity (12. díl): Frenštát pod Radhoštěm (Charitní dům sv. Alžběty pro matky a děti v tísní) 19:35 Noekreace aneb Vandrování (21. díl) 19:50 Zpravodajské Noeviny [P] 20:00 Z pokladů duše 20:05 Po stopách Ježíše Krista (7): Ty jsi Kristus... 20:35 Zpravodajské Noeviny 20:50 První světová válka – Do Vánoc budeme zpět (8. díl) 21:20 Koncert pro dvacet husky a violoncello 21:50 V zemi Lobaye 22:25 Bez hábitu (3): Salesiáni 23:15 Krásy Čech a Moravy (11/23): Karlovy Vary, Mariánské Lázně, Františkovy Lázně 23:40 BET LECHEM – vnitřní domov (3. díl): Zbigniew Czendlik 0:00 Zpravodajské Noeviny 0:10 Mezinárodní folklorní festival Jánošíkove dni v Terchove (8. díl) 1:05 Poslech Radia Proglas [L].

Středa 10. 2. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Zpravodajské Noeviny 6:15 V zemi Lobaye 6:40 První světová válka – Do Vánoc budeme zpět (8. díl) 7:10 Otec Antonín 7:30 Nanuk 8:25 Ekoauto – leden (3. díl) 8:40 Krásy Čech a Moravy (14/23): Čechy II. 9:10 Pro víta mundi 10:00 Otec Erich Fink z obdivuhodného Ruska: Druhé šance 10:30 Generální audience Benedikta XVI. [L] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Čtème z křesťanských periodik 12:15 Po stopách Ježíše Krista (7): Ty jsi

Kristus... 12:45 Noekreace aneb Vandrování (21. díl) 12:55 Otec Erich Fink z obdivuhodného Ruska: V Božích rukou 13:25 Přejeme si... 13:45 Noční univerzita: Hřích jako narušení lidství – P. Vojtěch Kodet, ThD., OCarm. 14:45 Bez hábitu (3): Salesiáni 15:35 Žít cestou (1) 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:10 Židovský hřbitov v Rousínově 16:20 Krásy Čech a Moravy (12/23): Pražský hrad 16:45 Valašská Senice 17:00 GOODwillBOY III. (11. díl) [P] 17:40 NOeparáda (47. díl) 18:05 Cesty za poznáním: Garden of the Gods, Myvatn, Great Salt Lake 18:35 Bájčná show (2. díl): Zajíc a želva 18:45 Sl. koncert k založení nadace CAMPIANUS 19:35 Po stopách pravých Indiánů 19:50 H2Onews 20:00 Z pokladů duše 20:05 Léta letí k andělům (32): Jiří Strach 20:25 Přejeme si... [P] 20:45 Koncert pro dvacet husky a violoncello 21:15 Atlas Charity (14. díl): Javorník (Charita Javorník) 21:20 Postní pouť 21:40 Cesty za poznáním: Pisa 21:50 Octava dies (561): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 22:25 Záznam generální audience papeže Benedikta XVI. 0:00 H2Onews 0:10 Noční univerzita: Cesta do Emauz – P. ThDr. Michael Slavík 1:20 Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 11. 2. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews 6:15 V posteli Pod nebesy IV. (2. díl) 7:05 Noční univerzita: Cesta do Emauz – P. ThDr. Michael Slavík 8:15 Mezinárodní folklorní festival Jánošíkove dni v Terchove (8. díl) 9:10 Přejeme si... 9:30 Po stopách Ježíše Krista (7): Ty jsi Kristus... 10:00 Na koberečku (78) 10:15 Otec Antonín 10:35 Koncert pro dvacet husky a violoncello 11:05 Cesty za poznáním: Pisa 11:15 Noeland (12. díl) 11:45 Bájčná show (2. díl): Zajíc a želva 11:55 Z pokladů duše 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Cesty za poznáním: Wadi Rum, Chobe River, Waterfalls Northern Iceland 12:35 Octava dies (561): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 13:05 Léta letí k andělům (36) 13:25 GOODwillBOY III. (11. díl) 14:15 NOeparáda (47. díl) 14:30 Noekreace aneb Vandrování (21. díl) 14:40 Po stopách pravých Indiánů 14:55 Přírodní záranky Evropy (6): Obří Evropy 15:45 Valašská Senice 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:10 Přejeme si... 16:30 Zikvův svět zvířat (5. díl): Hmyz, hadi, šneci 16:55 Nanuk 17:45 Atlas Charity (14. díl): Javorník (Charita Javorník) 17:50 Postní pouť 18:10 Židovský hřbitov v Rousínově 18:25 O Adolfině Tačové 18:35 Bájčná show (2. díl): Zajíc a želva 18:45 V posteli Pod nebesy IV. (2. díl) 19:35 Na koberečku (78) 19:50 Zpravodajské Noeviny [P] 20:00 Z pokladů duše 20:05 Zpíváme pro radost 2009 21:05 CHKO Jeseníky – Praděd 21:25 Zpravodajské Noeviny 21:35 Krásy Čech a Moravy (12/23): Pražský hrad 22:00 Přejeme si... 22:25 Noční univerzita: Hřích jako narušení lidství – P. Vojtěch Kodet, ThD., OCarm. 23:25 Hudba na pražské Loretě 0:00 Zpravodajské Noeviny 0:10 První světová válka – Do Vánoc budeme zpět (8. díl) 0:40 Postní pouť 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 12. 2. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Zpravodajské Noeviny 6:15 GOODwillBOY III. (11. díl) 6:55 NOeparáda (47. díl) 7:20 Nanuk 8:10 Bez hábitu (3): Salesiáni 9:00 Po stopách Ježíše Krista (7): Ty jsi Kristus... 9:30 Valašská Senice 9:40 Ekoauto – leden (3. díl) 10:00 Přejeme si... 10:20 Dobrodružství na Zlaté zátoce 10:45 Otec Erich Fink z obdivuhodného Ruska: V Božích rukou 11:15 Noeland (12. díl) 11:45 Bájčná show (3. díl): Vůl a žába 11:55 Z pokladů duše 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Světlo pro Evropu (8. díl): Bilancujeme 12:30 Dvanáctiletý Ježíš v chrámu 14:00 Léta letí k andělům (32): Jiří Strach 14:20 Kulatý stůl: Dokumentární cyklus Putování modrou planetou 15:45 Cesty za poznáním: Pisa 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:10 Pro víta mundi 16:50 Po stopách pravých Indiánů 17:05 Přírodní záranky Evropy (6): Obří Evropy 17:55 CHKO Jeseníky – Praděd 18:15 Žít cestou (1) 18:35 Bájčná show (3. díl): Vůl a žába 18:45 Koncert pro dvacet husky a violoncello 19:15 Cesty za poznáním: Garden of the Gods, Myvatn, Great Salt Lake 19:50 H2Onews [P] 20:00 Z pokladů duše [P] 20:05 Kulatý stůl: Ohlédnutí za návštěvou Sv. otce Benedikta XVI. v ČR očima mladých [L] 21:35 Krásy Čech a Moravy (12/23): Pražský hrad 22:00 Otec Antonín 22:25 Noční univerzita: Cesta do Emauz – P. ThDr. Michael Slavík 23:35 NOeparáda (47. díl) 0:00 H2Onews 0:10 První svě-

tová válka – Do Vánoc budeme zpět (8. díl) 0:40 O Adolfině Tačové 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 13. 2. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews 6:15 Mezinárodní folklorní festival Jánošíkove dni v Terchove (8. díl) 7:00 Čtème z křesťanských periodik 7:20 Statečný kněz 8:15 Po stopách Ježíše Krista (7): Ty jsi Kristus... 8:45 Noeland (12. díl) 9:15 Zikvův svět zvířat (5. díl): Hmyz, hadi, šneci 9:40 Exit 316 (1. díl): Jiná dimenze 10:00 GOODwillBOY III. (11. díl) 10:40 NOeparáda (47. díl) 11:05 Atlas Charity (14. díl): Javorník (Charita Javorník) 11:10 Cesty za poznáním: Wadi Rum, Chobe River, Waterfalls Northern Iceland 11:45 Bájčná show (3. díl): Vůl a žába 11:55 Z pokladů duše 12:00 Angelus Domini 12:05 Mezinárodní folklorní festival Jánošíkove dni v Terchove (8. díl) 13:00 CHKO Jeseníky – Praděd 13:20 Zpravodajské Noeviny 13:30 Bez hábitu (3): Salesiáni 14:20 Hlubinami vesmíru s Ing. Antonínem Růklem 15:00 Otec Erich Fink z obdivuhodného Ruska: V Božích rukou 15:30 Noekreace aneb Vandrování (21. díl) 15:40 Na koberečku (78) 16:00 H2Onews 16:10 Krásy Čech a Moravy (12/23): Pražský hrad 16:35 Koncert pro dvacet husky a violoncello 17:05 Čtème z křesťanských periodik 17:15 Křižovatky (1) – Jan Sokol 17:40 Po stopách pravých Indiánů 17:55 Přejeme si... 18:15 Léta letí k andělům (36) 18:35 Bájčná show (3. díl): Vůl a žába 18:45 Po stopách Ježíše Krista (7): Ty jsi Kristus... 19:15 O Adolfině Tačové 19:25 Nedělní čtení [P] 19:50 Nigérie – Dialog pro život 20:00 Z pokladů duše 20:05 Cesta k andělům (23): P. Jiří Čepel [P] 20:45 Hlubinami vesmíru s Ing. Antonínem Růklem 21:25 Nedělní čtení 21:50 Cesty za poznáním: Wadi Rum, Chobe River, Waterfalls Northern Iceland 22:30 Noční univerzita: Učednictví trochu jinak – PhLic. Kateřina Lachmanová [P] 23:40 Postní pouť 0:00 Zpravodajské Noeviny 0:10 Kulatý stůl: Dokumentární cyklus Putování modrou planetou 1:40 Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 14. 2. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews 6:15 Evangelium 6:25 Nedělní čtení 6:50 Dešťové kapky v Benátkách 7:00 U NÁS aneb od cimbalů o lidové kultuře (20. díl) 8:00 Krásy Čech a Moravy (11/23): Karlovy Vary, Mariánské Lázně, Františkovy Lázně 8:25 Exit 316 (1. díl): Jiná dimenze 8:40 Pro víta mundi 9:20 Křižovatky (1) – Jan Sokol 9:45 Po stopách Ježíše Krista (7): Ty jsi Kristus... 10:15 Evangelium 10:30 Mše s farností Boršice [L] 11:40 Cesty za poznáním: Pisa 11:55 Polední modlitba se Sv. otcem Benediktem XVI. [L] 12:15 Čtème z křesťanských periodik 12:25 Zpravodajské souhrn týdne 12:55 Přejeme si... 13:15 Hornická dechovka [P] 14:05 Noční univerzita: Učednictví trochu jinak – PhLic. Kateřina Lachmanová 15:15 Hlubinami vesmíru s Ing. Antonínem Růklem 16:00 Evangelium 16:10 Zikvův svět zvířat (6. díl): U protinožců 16:35 NOeparáda (47. díl) 17:00 Noeland (12. díl) 17:30 GOODwillBOY III. (11. díl) 18:10 Židovský hřbitov v Rousínově 18:20 Cesta k andělům (23): P. Jiří Čepel 19:00 CHKO Jeseníky – Praděd 19:20 O Adolfině Tačové 19:30 Postní pouť 19:50 Valašská Senice 20:00 Z pokladů duše 20:05 Octava dies (562): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:35 Noekreace aneb Vandrování (22. díl) [P] 20:45 Beethovenův Hradec 21:25 Léta letí k andělům (36) 21:50 Modlitby se zpěvy Taizé 22:50 Nedělní čtení 23:15 Cesty za poznáním: Wadi Rum, Chobe River, Waterfalls Northern Iceland 23:45 Po stopách pravých Indiánů 0:00 Zpravodajský souhrn týdne 0:30 Hlubinami vesmíru s Ing. Liborem Lenžou 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

BREVIÁŘ PRO LAIKY**30. LEDNA – 13. ÚNORA 2010**

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Omlouváme se čtenářům Světla za chyby v breviáři ve Světle č. 3 a 4/2010. Pro dny 30. ledna – 6. února otiskujeme novou tabulku.

Uvedení do první modlitby dne:	NE 31. 1.		PO 1. 2.		ÚT 2. 2.		ST 3. 2.		ČT 4. 2.		PÁ 5. 2.		SO 6. 2.			
Antifona	1136	1262	1150	1278	1296	1438	1181	1311	1197	1329	1708	1924	1692	1907		
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	784	883	786	884	786	884		
Ranní chvály:																
Hymnus	1136	1263	1151	1279	1296	1438	1182	1312	1198	1330	1709	1926	1693	1907		
Antifony	1137	1264	1151	1279	1297	1439	1183	1313	1198	1330	1214	1347	1229	1364		
Žalmy	1137	1264	1152	1280	813	914	1183	1313	1199	1331	1214	1347	1229	1364		
Krátké čtení a zpěv	1140	1267	1155	1283	1297	1439	1186	1317	1201	1334	1710	1926	1693	1908		
Antifona k Zach. kantiku	691	780	1155	1284	1297	1439	1186	1317	1202	1334	1305	1447	1694	1908		
Prosby	1140	1268	1155	1284	1297	1439	1186	1317	1202	1334	1711	1927	1694	1908		
Závěrečná modlitba	691	780	1156	1284	1298	1440	1304	1446	1202	1335	1305	1447	1306	1449		
Modlitba během dne:																
Hymnus	1141	1269	1156	1285	1298	1440	1187	1318	1203	1335	1219	1353	1233	1369		
Antifony	1142	1269	1157	1285	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1369		
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370		
Krátké čtení	1144	1271	1159	1288	1299	1441	1190	1322	1206	1338	1221	1356	1236	1372		
Závěrečná modlitba	691	780	1159	1288	1298	1440	1191	1322	1206	1339	1222	1356	1236	1372		
Nešpory:																
	SO 30. 1.															
Hymnus	1132	1258	1145	1273	1160	1290	1300	1442	1192	1323	1207	1340	1714	1932	807	907
Antifony	1133	1259	1146	1274	1161	1290	1300	1442	1193	1324	1208	1341	1224	1358	808	908
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	1300	1443	1193	1324	1209	1341	1224	1359	808	908
Kr. čtení a zpěv	1135	1261	1149	1277	1164	1294	1302	1445	1196	1327	1211	1344	1717	1934	810	911
Ant. ke kant. P. M.	691	780	691	781	1164	1294	1303	1445	1196	1328	1211	1344	1305	1448	692	781
Prosby	1135	1261	1149	1277	1165	1294	1303	1445	1196	1328	1211	1345	1718	1936	811	911
Záv. modlitba	691	780	691	780	1165	1295	1298	1440	1304	1446	1212	1345	1305	1447	692	782
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Uvedení do první modlitby dne:	NE 7. 2.		PO 8. 2.		ÚT 9. 2.		ST 10. 2.		ČT 11. 2.		PÁ 12. 2.		SO 13. 2.			
Antifona	812	912	826	928	841	945	1741	1961	873	978	889	995	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	812	913	827	928	842	945	1742	1961	873	978	889	996	1666	1883		
Antifony	813	914	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	816	917	831	933	847	950	1743	1962	877	983	893	1000	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	692	781	831	933	847	950	1307	1963	1308	1451	894	1001	1669	1886		
Prosby	817	917	831	933	847	951	1744	1963	878	983	894	1001	1655	1886		
Závěrečná modlitba	692	782	1306	1449	847	951	1307	1450	1308	1451	894	1001	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	692	782	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022		
Nešpory:																
	SO 6. 2.															
Hymnus	807	907	821	922	837	939	852	956	1746	1965	883	989	900	1007	915	1024
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008	916	1025
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	840	943	856	960	1749	1968	887	994	903	1011	918	1027
Ant. ke kant. P. M.	692	781	693	782	840	943	856	960	1750	1969	1308	1451	904	1012	693	782
Prosby	811	911	826	927	841	944	856	960	1750	1969	888	994	904	1012	918	1028
Záv. modlitba	692	782	692	782	1306	1449	857	961	1307	1450	1308	1451	904	1012	693	783
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení**Neděle 7. 2. – 5. neděle v mezidobí**

1. čt.: Iz 6,1–2a.3–8

Ž 138(137),1–2a.2bc+3.4–5.7c–8

Odp.: 1c (*Budu ti hrát, Hospodine, před anděly.*)

2. čt.: 1 Kor 15,1–11

Ev.: Lk 5,1–11

Slovo na den: *Zajed' na hlubinu.***Pondělí 8. 2. – nez. pam.****sv. Jeronýma Emilianiho nebo****sv. Josefíny Bakhity**

1. čt.: 1 Král 8,1–7.9–13

Ž 132(131),6–7.8–10

Odp.: 8a (*Vstaň, Hospodine, vejdí na místo svého odpočinku!*)

Ev.: Mk 6,53–56

Slovo na den: *Prosili, aby se směli dotknout.***Úterý 9. 2. – ferie**

1. čt.: 1 Král 8,22–23.27–30

Ž 84(83),3.4.5+10.11

Odp.: 2 (*Jak milý je tvůj příbytek, Hospodine zástupu!*)

Ev.: Mk 7,1–13

Slovo na den: *Uctívá rty.***Středa 10. 2. – památka****sv. Scholastiky**

1. čt.: 1 Král 10,1–10

Ž 37(36),5–6.30–31.39–40

Odp.: 30a (*Ústa spravedlivého mluví moudře.*)

Ev.: Mk 7,14–23

Slovo na den: *Z nitra, ze srdce.***Čtvrtek 11. 2. – nez. pam.****Panny Marie Lurdské**

1. čt.: 1 Král 11,4–13

Ž 106(105),3–4.35–36.37+40

Odp.: 4a (*Pamatuj na nás, Hospodine, pro náklonnost k svému lidu.*)

Ev.: Mk 7,24–30

Slovo na den: *Prosila, aby vyhnal zlého ducha.***Pátek 12. 2. – ferie**

1. čt.: 1 Král 11,29–32; 12,19

Ž 81(80),10–11ab.12–13.14–15

Odp.: srov. 11a.9a (*Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, slyš můj hlas!*)

Ev.: Mk 7,31–37

Slovo na den: *Vzhlédl s povzdechem k nebi.***Sobota 13. 2. – nez. sobotní pam.****Panny Marie**

1. čt.: 1 Král 12,26–32; 13,33–34

Ž 106(105),6–7a.19–20.21–22

Odp.: 4a (*Pamatuj na nás, Hospodine, pro náklonnost k svému lidu.*)

Ev.: Mk 8,1–10

Slovo na den: *Je mi líto zástupu.*

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

UKŘIŽOVÁNÍ

**Luisa Piccarreta • Z angličtiny přeložil
P. Filip M. Antonín Stajner**

Velká italská mystička Luisa Piccarreta (1865–1947), jejíž proces blahorečení právě probíhá, se odevzdávala Pánu Ježíši jako oběť lásky. Pod poslušností zapisovala jeho sdělení. Z knihy *Hodiny utrpení našeho Pána Ježíše Krista* byla pro české čtenáře přeložena a vydána kapitola *Ukřižování*. V závěru je uveden stručný životopis Boží služebnice a nástin duchovního života v Boží Vůli.

Malice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., 122x189 mm, 44 stran, 50 Kč

UMUČENÍ

Catalina Rivas • Z angličtiny přeložila Mgr. Radmila Váľková

Bolivijská mystička Catalina Rivas byla v první polovině 90. let 20. století vyvolena samotným Ježíšem, aby skrze ni předával světu svá poselství lásky a milosrdenství. Nazývá ji „svou sekretářkou“ a ona zapisuje to, co jí Ježíš diktuje. V krátké době 15 dnů napsala Catalina tři rozsáhlé deníky velké duchovní hloubky, ačkoliv nemá ani středoškolské, ani teologické vzdělání. Všechny její zápisky byly shromážděny do osmi knih, které obdržely 2. dubna 1998 imprimatur arcibiskupa v Cochabambě Mons. René Fernandez Apazy. Od roku 1994 je Catalina Rivas nositelkou stigmat, která se otevírají vždy na Velký pátek. Brožura obsahuje Ježíšovo poselství o jeho výkupném utrpení od poslední večere

až po zmrtvýchvstání. Následuje krátké vyznání, diktované Bohem Otcem, o nekonečné Lásce k Synu. Na závěr jsou připojena slova Svaté Matky, ve kterých je vylíčeno utrpení Panny Marie.

Malice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A5, 64 stran, 57 Kč

PŮST I

Josef Janšta • Ilustrace Lucie Fričová

Postní doba – od Popeleční středy až po Velký pátek, čtyřicetidenní cesta na Kalvárii. Smutná vyhlídka? Kdepak... Vážná? To ano. Ale především na každém kroku spojená s Ježíšem, který nás tak miloval, že za nás podstoupil cestu kříže. Postní cesta je tedy cestou lásky. *Půst I* jako knížka edice *Večerní čtení* čtenáře v jednotlivých příbězích i ve čtení na pokračování zavede na cestu lásky dětí i jejich dospělých průvodců.

Malice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A5, 136 stran, 96 Kč

PŮST II

Josef Janšta • Ilustrace Lucie Fričová

První část postní doby vyzývá křesťany především k půstu, ke změně smýšlení. Ve druhé části obrací liturgie naši pozornost více na bližící se Ježíšovo utrpení. Jsou to úryvky z Janova evangelia, které odrážejí napětí mezi Ježíšem a farizeji a zároveň přitom předkládají nejsvětější pravdy zjevení. Osmý svazek edice *Večerní čtení* se snaží z těchto textů vystihnout podstatné poselství a na příkladech ze současné doby je vysvětlit i dětskému čtenáři.

Malice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A5, 144 stran, 129 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

771 11 Olomouc 1
147/2002

P. P.

D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Malice cyrilometodějská s. r. o.